

naša luč

4
april
1995

iz korenin rastemo

piše L. B.

sveto tridnevje

veliki četrtek

Na ta dan v Katoliški cerkvi začnemo sveto tridnevje. V vseh stolnih cerkvah dopoldne škofje opravijo **krizmeno mašo** - blagoslovijo krstno in bolniško olje in posvetijo sveto krizmo. Vse to potem duhovniki ponesejo na svoje župnije, tako da vsa škofija zajema iz istega **studenca milosti**, ki ima svoj izvor v velikonočni skrivnosti.

Ne dolgo tega so ta dan imenovali tudi "**rojstni dan keliha**". V četrtek zvečer je namreč Jezus postavil zakrament svete evharistije.

Še prej je učencem umil noge, s čimer je pokazal na novo zapoved: "**zapoved medsebojne ljubezni**". Za mnoge je bilo umivanje nog v tistem času nezaslišano in nizkotno dejanje. Jezus pa se ni menil za to. Vse, kar je v službi človeka, vse, v čemer se zrcali ljubezen do drugega, je dostojno in človeka vredno dejanje.

Drugi dogodek velikega četrta pa je **postavitev sv. evharistije**. Z njo se vsak dan spominjamo velikonočnega dogodka, ko se pred nami odvija skrivnost Gospodove smrti in vstajenja. S tem dejanjem je Bog enkrat za vselej tudi nas postavil, da aktivno sodeluje-

mo pri zgodovini odrešenja.

veliki petek

To je dan Gospodovega **trpljenja** in čas **strogega posta**. Pri večernem obredu častimo "**les križa, na katerem je telo Zveličarja sveta viselo**". Na petek ob treh popoldne se kristjani zbiramo pri obredu križevega pota, s katerim podoživljamo vso bolečino velikega petka. Po cerkvah ta dan prevladuje gromka tišina. Cerkev je kar nekako pusta, oltar brez prta, brez križa in sveče so spravljene v zakristiji. Vse okoli nas nam govori o trpljenju.

Obred velikega petka je razdeljen na **tri dele**:

- duhovnik v rdečem oblačilu pristopi k oltarju, stopi pred križ, se uleže na tla, z obrazom proti tlem, in nekaj trenutkov **molče moli**; sledi branje božje besede in Janezovega evangelija o Kristusovem trpljenju in smrti.

- v drugem delu **molimo devet molitev** (za Cerkev, papeža, za cerkvene stanove, državne poglavarje, katehume, potrebe vernikov, za edinost, spreobrnjenje Judov in vseh nevernikov).

- v tretjem delu **častimo križ**, ki ga duhovnik postopoma razkriva.

Na koncu obredov navzoči prejmejo sveto obhajilo.

velika sobota

Obred velike sobote lahko razdelimo na tri dele:

- **blagoslov velikonočne sveče**, ki ponavzočuje vstale-

NASLOVNA FOTOGRAFIJA:

LEPA SI MOJA DOMOVINA...

(foto: arhiv Družine)

ga Kristusa. Z vstajenjem od mrtvih nam je prižgal večno luč življenja, ki sveti vsem ljudem tega sveta. Pri tem skupaj z duhovnikom molimo vzvišeno pesem Exultet (Veseli se...).

- sledi **bedenje ali vigilijs**, ko poslušamo berila, ki nas pripravljajo na ponoven prejem krstnih milosti.

- **sveta maša** z evharističnim obedom.

Na začetku svete maše je slovesna podelitev svetega krsta. Ponavadi na ta večer krstimo odrasle katehume, ki zbranim vernikom s svojim življenjem in spreobrnjenjem najlepše spregovorijo o zmagi življenja nad smrtjo. Celotno občestvo znova obnovi svojo krstno veroizpoved in krstne obljube.

Pred evangelijem se po dolgem času znova zasliši **vesela aleluja**, ki jo duhovnik zapoje trikrat, vsakič malo višje.

Na koncu prejmemo sv. obhajilo, ki nas še tesneje poveže z vstalim Kristusom.

... je to tudi moja aleluja... 436676

Življenje vsakega posameznika je sestavljeno iz lepih in malo manj lepih trenutkov, ki vztrajno, dan za dnem, klešejo podobo naše vsakdanjosti. In če je post čas našega darovanja tistega, kar imamo ravno prav, ne pa tistega, česar imamo v izobilju, in to od nas zahteva celo nekaj napora, potem je velikonočni dogodek dejanje čiste Božje milosti.

Jezus je vstal od mrtvih. To je dejanje milosti in večne ljubezni, ne pa sad našega zasluženja ali pa celo plačilo za naše morebitno odrekanje.

Naša merila, s katerimi radi primerjamo pravičnost in zaslužnost drugih, so prevečkrat ukrojena po naših željah in zamislih. Jezus pa je z velikonočno skrivnostjo dokončno prevrednotil tisto, kar je v očeh tedanjega uglednega Izraelca imelo neko veljavo:

- s smrtjo na križu - pridržano le največjim zločincem - je premagal smrt in nam pokazal pot življenja.
- svoje kraljestvo je postavil med tiste, ki jih je nagovoril z Blagor njim...
- njegovo oznanilo so v svet ponesli tedaj zapostavljeni in zaničevani posamezniki - cestinarji, grešniki, nekoč pravoverni Judje...

Ko so žene pristopile k grobu, da bi Jezusa mazilile, so tam našle prazen grob. Prisluhnile pa so besedam božjega sla in to jim je zadostovalo. Verovala so besedam in to veselo oznanilo ponesle naprej.

In na kaj čakamo mi? Ali ni to naš Gospod?
Miru in blagoslova in naj Vas nagovori aleluja vstajenjskega jutra,

Vam želi Ljubo Bekš

Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi. Izdajatelj in založnik: DRUŽINA, SLO-61000 Ljubljana, p. p. 95. Glavni urednik: Janez Pucelj, Oberhausen, Nemčija; odgovorni urednik: Ljubo Bekš, 61000 Ljubljana.
Uprava: Cankarjevo nabrežje 3/I, 61000 Ljubljana, tel. 061/221-371; 12-56-441

UREDNIŠTVO:
Poljanska c. 2
61000 Ljubljana
tel.: 061/133-20-75
faks: 061/126-23-02

NAROČNINA
(v valuti zadevne dežele):
Slovenija 1500 SIT
Avstrija 200 ATS

Anglija 11 GBP
Belgija 690 BEC
Francija 106 FRF
Italija 24.000 ITL
Nizozemska 35 NLG
Nemčija 30 DEM
Švica 27 CHF
Švedska 130 SEK
Avstralija 26 AUD
Kanada 23 CAD
ZDA 20 USD

Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali pa direktno na upravo. Tolarski žiro račun: 50100-620-13305 1010115-735329, DRUŽINA, s pripisom za Našo luč, devizni račun: Nova Ljubljanska banka d. d.: 50100-620-133 7383-99818/4. Nove naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava. Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-147/94 z dne 23.2.1994 šteje Naša luč med proizvode, za katere se plačuje 5% prometni davek.
PRINTED IN SLOVENIA
Tisk: Tiskarna Ljudske pravice, Ljubljana.

saj sinovi smo slovenije, naše lepe slavne matere

"Česar je polno srce, usta govore," je rekel Jezus. Bratje in sestre po krvi slovenski, meni srce kriči: "Naša ljuba Mati Slovenija, Mati vseh mater slovenskih, bi tudi morala praznovati svoj **materinski dan**."

Materinski dan. Ponekod ga slavimo 25. marca, drugod na 2. nedeljo v majniku. Ob njem me globoko vznemiri spoznanje, kako usodno sem prepleten z ljubeznijo obeh - moje mame Slovenke in moje domovine Slovenije. Obema dolgujem pozornost in ljubezen. Zato sem slabe volje, kadar v Mohorjevem koledarju preberem seznam sloven-

skih praznikov - praznik dela in razni "dnevi": novega leta dan, Prešernov, upora, državnosti, spomina mrtvih, samostojnosti in dan reformacije - le za mojo Mamo in Domovino ni prostora (ker ga niti v srcu ni, vendar brez nje tudi teh ne bi imeli).

Praznik Slovenije, naše prijazne, sončne dežele, njenih ljudi in kulture, kakršna kot čisti vrelec priteka iz Stvarnikovih rok (kot je baje precej podobno nekoč ob obisku bohinjskega izvira Save vzkliknil Prešeren: "Ah, Savica, si še devica!"). Torej praznik slovenstva kot takega, neobremenjenega, nepoštempljanega z

raznimi OF, LDS, SKD, SLS in podobnim.

Mi doraščajoči po vojni, ki "slovenska mat' nas je rodila" smo bili zaznamovani z nekim prvinskim občutjem pripadnosti slovenski krvi in smo kaj ljubosumno reagirali ob vsaki ideološki sprevrženosti. Iz prvih let po tako imenovani osvoboditvi se spominjam, kako je naš 25. marec spodrinil 8. marec, praznik AFŽ - Anti-Fašistične Žene. Kako so "napredne ženske" na svoj praznik korakale po ljubljanskih ulicah in kako smo mi pubertetni, objestni mulci tekali za njimi ter se drli po melodiji poulične popevke:

*A-Fe-Že, najlepše ženske so na
svetu,*

*u Ljubljani u Tivoli se ringelšpil vrti,
na njem pa A-Fe-Že sedi.*

Pozneje smo kot zdomci čedaje globlje doživljali čar domovine. Ni me sram priznati, kako smo ji ob prihodih domov "na pragu" Korenskega sedla s solznimi očmi prepevali:

*"Oče, mati, bratje in sestre,
koče, mesta, trate in steze,
holmi, skale večnega snega:
to je moja domovina.*

Zdrava bodi moja lepa domovina!

+ + +

Vendar še vedno kakor neka

*Na cvetno nedeljo se tudi župljani sv. Jakoba v Ljubljani spominjo
Gospodovega prihoda v Jeruzalem.*

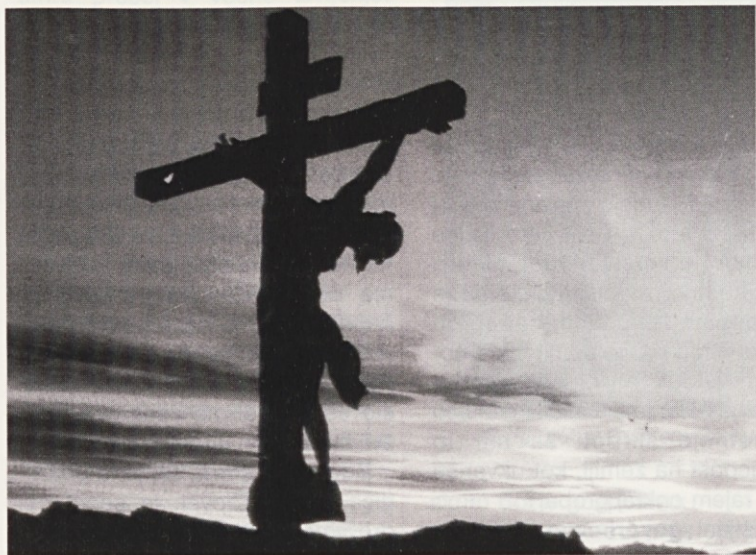

grenka usedlina ostaja v nas nepotešena, zavrtla slovenska narodna zavest. Kakor zadržane solze nepopravljene krivice, ki tiščijo dušo pred jokom. In kakor užaljen otrok, ki izbruhne v jok ob srečanju z mamo, da ob njej izjoka svoj gnev. Tako neka-ko si razložimo čustveno eksplo-zijo don Kamila na "najvišji politični ravni", opisano v naslednjem odstavku.

+ + +

V odročnem hribovskem kraju na Slovenskem so praznovali višek "Vodnikovnega leta". Tudi don Kamilo je bil povabljen med drugimi odličnimi gosti. Že se je veselil, da bo doživel nekaj pov-sem po vodnikovsko neobreme-njenega slovenstva v smislu Prešernove zbadljivke: "...sem menišič bil, rad sem pel, še rajši pil." Valentin Vodnik je namreč tam prvi župnikoval. In kot "per-vi" slovenski pesnik pisal milim Slovencem svoje znamenite bukve in zlagal pesmice kot "Slovec, tvoja zemlja je zdrava in pridnim nje lega naj prava!"

Šmentana reč, pa se ti "obesi na rep" čisto interne cerkvene slovesnosti sam državni pogla-var Milan Kučan - povabili so ga domači borci NOB - in ti po maši zunaj na prostem v svojem govoru na veliko povečuje fran-cosko revolucijo, ki je toliko "dobrega" prinesla narodom do današnjih dni. Don Kamilo se je le s težavo premagoval, da ni skočil k mikrofону. Goste so opoldne v bližnjem gostišču postregli po receptih iz Vodni-kovih kuharskih bukev. Ko je pred slovesnim obedom pred-

Na križ si šel za nas, o Gospod.

je dodal pobožen vzklík: "O, sveti Kučan, prosi za nas, amen!" Da bi vi videli osuple obraze in smrtno tišino, ki je nastala. Nekdo šepetaje sikne: "Za božjo voljo, don Kamilo, tik za tvojim hrbtom sedi Kučan." Pa se že oglasi predstojnik s pomirjajočim: "No, no, no, to je pa don Kamilo!" In med kosilom neki sobrat hudomušno: "No, tebe bodo pa še predlagali v papeževu komisijo za imenova-nje novih svetniških kandidatov." Sledi še večje presenečenje. Zdajci zadiši po nebeškem kadi-lu in iz onostranstva se zasliši slovesni glas Vodnikov: "O, domovina, mati! Ti ne zameriš vate zaljubljenemu nerodnežu, sobratu don Kamilu, četudi se obnaša kot kakšen "enfant-terrible", grozovit otrok. Meni tudi nisi zamerila, ko v letih nerodnih okrogle sem pel." Salvete, bodite pozdravljeni!"

+ + +

Prijatelji, ne skrbi me več toli-ko, kar sem prebral s pravimi očmi iz Biblije, kako nas Bog trošta po preroku Izaiju: "Go-spod vsega stvarstva bo pripra-vil na Sionski gori vsem ljudstvom gostijo z najboljšimi jedili. Uničil bo na tej gori zagri-njalo, ki zagrinja vsa ljudstva, in bo obrisal solze z vseh obrazov. Takrat bo z narodi sveta vstala poveljučana tudi Mati Slovenija. In za njen večni materinski dan ji bomo navdušeno zapeli:

*"Saj sinovi smo Slovenije,
naše lepe slavne Matere.
V slogi bratski hvali naj Boga
vsa Slovenija!"*

Vsem želi veselo alelujo
Vaš don Kamilo

tudi nas čaka vstajenje

Smrt je neizbežna. Človeštvo pa se s to usodo ni nikdar sprijaznilo. Vse religije verujejo v bivanje onkraj groba. S tem vprašanjem se ne ubadajo le verstva. Tudi misleci razglablajo o smislu življenja in zgodovine ter o tem, kaj sploh lahko vemo o poslednjih stvarnostih. Vendar, ali ni onstransko življenje izmišljotina in ali ne bi bilo pametneje skrbeti za mir in pravičnost na zemlji, kot ukvarjati se z rajem onkraj groba!?

Kristjani **govorimo o upanju** v prihodnost samo zato, ker se je ta že začela v Jezusu. Temelj in merilo našega upanja je njegovo vstajenje. Le ker smo po veri in krstu povezani z Jezusom in njegovo smrtjo, lahko upamo, da bomo z njim tudi vstali.

O vstajenskem dogajanju ne moremo sestaviti **"voznega reda"**. Biblija prinaša zemeljske podobe poslednjih dogodkov, ki ne odslikavajo konca sveta. Odsotnost vsebinskih predstav pa ne more razrahljati gotovosti upanja, saj je utemeljeno na Božji zvestobi. Opisi naj bi nas opogumili in spodbudili k spreobrnjenju.

odprta noč in dan so groba vrata

Smrt zaznamuje naše življenje od samega začetka. Bolezni, porazi, trpljenje nam dopoveduje-

jo, da življenja ne obvladamo in da ga bo zagnila smrt. Odmerjeno nam je samo eno življenje, zato je čas nadvse dragocena vrednota. Zaradi smrti je življenje dokončno, neprenosljivo in neodložljivo. Grožnja smrti nas vedno priganja k odločitvam. Kdor ne misli na smrt, ne more človeško živeti ne vedeti za smisel življenja.

Bog noče smrti, saj je ta posledica greha. Človek je segel po drevesu življenja, da bi ga (življenje) po svoje užival, a je zajel smrt. Ne govorimo o biološki smrti, kateri se človek ne bi ognil, četudi ne bi bil grešil. V Svetem pismu gre za človekovo izkušnjo smrti. Ta se kaže kot nekaj temačnega, nesmiselnega in bolečega - je namreč **odtujitev Bogu**. A smrt ni nekaj vsemogočnega.

Tu je namreč Jezusova odrešilna smrt. S pokorščino Očetovi volji prav do križa je premagal smrt in s tem vsem, ki vanj verujejo, zagotovil življenje. Od tedaj je smrt le prehod v novo bivanje. Zato je Asiški ubožec, spravljen z njo, molil: *"Hvaljen, moj Gospod, za našo sestro smrt..."*

Življenje in smrt sta neločljivi. Cerkev nam vedno govori: *"Pomni, da boš umrl!"* Noče nas strašiti, temveč nas s tem opozarja da bi bili nanjo pripravljeni. Umirali naj bi s "tolažili svete vere", ob

Jezus na poti v Emavs sreča dva učenca.

molitvi in, če je le mogoče, v krogu svojih sorodnikov in domačih. Skupna molitev krepi upanje umirajočim.

življenje onkraj groba

Modroslovci uče, da pripada duša področju duha, ta ne razpade in je nesmrtna. Globoka človekova želja je, da bi smrt nikdar ne pretrgala življenja. Tako pričakovanje je izrazito zlasti pri dveh, ki se zares ljubita: skupnost ljubečih naj bi bila trajna. Želja po celovitem in popolnem življenju skriva idejo večnosti: **istočasna posest vsega in nikdar zamrlega življenja**. Človek si predstavlja in želi, da bi bilo tako. Pravi odgovor na vprašanje o posmrtnem življenju pa ne da filozofija, ampak vera!

V stari zavezi je smrt pomenila nasilno prenehanje stikov s svetom, z ljudmi, s civilno in versko skupnostjo. Vendar se je že tedaj pojavila vera, da je Bog zvest, in četudi vse propade, božja naklonjenost do ljudi ostane nedotaknjena; skupnost človeka in Boga je močnejša od smrti. Bog jamči vsakemu delež v prihodnjem življenju, kateremu smrt ne more

Veliko težje je presoјati samega sebe, kot soditi druge ljudi.

(A. de Saint-Exupery)

Biti ravnodušen do ljudi, je hujše zlo kot sovraštvo.

(G. B. Shaw)

postne prilike

Ljudje so romali s križi na hrbtih; bili so utrujeni in izmučeni. Eden od njih je križ, ker se mu zdel predolg, brez pomisleka skrajšal.

Po dolgem potovanju so prispeli do prepada, ki jih je ločil od cilja. Nobenega mostu ni bilo v deželo večne radosti in božje bližine. Obotavljaje so popotniki drug za drugim položili svoje križe čez prepad. In glej, ravno prav dolgi so bili! Samo tisti romar, ki je svoj križ malo odžagal, da bi mu bil lažji, je stal obupan ob prepadu. Njegov križ je bil prekratek.

ničesar odvzeti. V Knjigi modrosti beremo, da je življenje pravičnih v božjih rokah (Mdr 3,1.4.), v knjigi Makabejcev pa najdemo trdno upanje o bivanju po smrti (2 Mkb 7,9).

Božje življenje se je razodelo v

*Kapelica na poti k božjepotni cerkvi
Božjega groba na Humcu pri
Pliberku*

Jezusu Kristusu, ki je vstajenje in življenje, in kdor ga posluša, je iz smrti prešel v večno življenje. Vendar pod pogojem, da služi Bogu.

Po smrti je sodba. Dogodek nas postavi pred Božjo resničnost, kot jo je razodel Jezus. Pred njo odpadejo vse maske in samoprevare; človek v trenutku uvidi, ali spada v večno temo ali bo ostal pri Bogu oziroma bo šel še prej v vice - **kraj očiščevanja.**

Cerkev je od vsega začetka verovala v posmrtno življenje. Nagrobniki v katakombah, molitve in evharistično slavlje za umrle dokazujejo prakso in pričevanje božjega ljudstva.

vstajenje mrtvih

Vera v vstajenje mrtvih se je pri Judih oblikovala v hudih narodovih preizkušnjah. Posebno jasno je izražena v knjigi Makabejcev in pri preroku Danielu. Kako se bo to zgodilo, ni opisano (nebes in pekla se ne da naslikati).

Kristusovo vstajenje je osnova za verovanje v naše vstajenje. Sv. Pavel: *"In če prebiva v vas Duh njega, ki je od mrtvih obudil Jezusa, bo on tudi vaša umrljiva telesa oživil po svojem Duhu."*

Proti resnici o vstajenju od mrtvih je veliko pomislekov. Vstajenje od mrtvih ne pomeni, da bomo vstali v istem telesu, ki smo ga imeli na zemlji, niti ne, da bo vstalo telo nekakšen duh brez stika s stvarnim svetom. **Obujeni bomo v novem od božjega Duha spremenjenem in vsebinsko (ne materialno) istovetnem telesu.** Svet in zgodovina, medsebojni stiki itd. bodo isti, vendar nadnaravno presvetljeni in dovršeni. Tudi *"zdihovanje stvarstva"* (Rim 8,22) bo potešeno in človeštvo bo zaživelo v novi bratski skupnosti. Dela ljubezni bodo dobila najvišje priznanje in odkrilo se bo doslej

Božji grob v Gornjem Gradu

skrito Božje gospostvo.

Obljuba prihodnjega življenja nam nalaga dolžnost, da skrbimo za današnji svet.

pripravil B. Makovec

Robert Maoussi, pet-najstletni Kamerunčan, je bil gobav. Hudo je trpel, toda trdno je veroval v Jezusa in vera mu je dala moč, da je zdržal. Pripravljen je bil trpeti, kakor je trpel Jezus. Njemu je daroval svoje bolečine:

Nekega večera so bile bolečine nevzdržne. Nekoliko prej kot navadno je prosil sestro, naj mu prinese tableto proti bolečinam. Ko se je sestra čez eno uro vrnila, je začudena opazila, da je tableta še ležala na mizi. Fant je jel pojasnjevati:

"Veste, sestra, premislil sem se. Bog potrebuje moje bolečine za rešitev ljudi še bolj kot jaz tablete za olajšanje."

pismo našega župnika

Bogdan Saksida,
župnik v Mannheimu

Dragi rojaki!

Ko sem pred petimi leti nastopil službo župnika za Slovence v škofijah Freiburg, Speyer in Trier s sedežem v Mannheimu, sem imel za seboj že 18 let duhovniškega dela v domovini. Bil sem v tistih srednjih letih, ko se že težje presajaš in vraščaš v novo okolje in nove razmere. Zavedal pa sem se, da vsebina dela ostaja ista, drugačna je lahko samo oblika in način.

Dejstvo, da nisem bil več župnik neke župnije, kot je večina duhovnikov v pastoralni, ampak duhovnik za Slovence na določenem področju v tujini, je pomenilo, da je **narodnost postala eden od pomembnih dejavnikov** pri mojem duhovniškem delu, gotovo pa ne odločilen.

Zato sem se že v prvem pismu rojakom spraševal: *Ko prihajam med vas, dragi rojaki, se sprašujem, kakšno naj bo moje poslanstvo in delo med vami. Ali naj bom kulturni delavec, ohranjevalec in buditelj narodne zavesti... Verjetno tudi vse to. Zagotovo pa skupaj z vami iskalec trdnih temeljev, na katerih naj bi gradili vse naše delo in življenje. To je tista vera in zaupanje v Boga..., izražena v psalmu 126: "Če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo njeni zidarji."*

Kako torej delovati, da bom **to storil in drugega ne opustil** oziroma **kakšno naj bo razmerje med delom za "slovensko stvar"**

in oznanjevanjem evangelija? Končno delujem najprej in na prvem mestu kot duhovnik. Nikoli nisem čutil potrebe ne v svojem osebnem življenju ne v oznanjevanju, da bi pripadnost slovenstvu povelil ali iz tega delal neko religijo, ki bi jo vzporejal z osebno vero v Boga razodetja, ki osmišlja najgloblje globine našega bivanja. Vendar kljub temu doživljam narodnost in domovino kot pomembno vrednoto svojega življenja, ki me v dobršni meri opredeljuje in določa (ne osmišlja pa mojega življenja). Verujem, da sem **po božji volji rojen** in sem zrasel kot **član določenega naroda** in da se moram kot tak tudi **uresničiti**. Zato ne razumem ljudi, ki že kot prva generacija, živeča v tujini in seveda rojena v domovini, poskušajo zanikati in zatajiti svoje korenine in zavreči svoj narod, jezik in kulturo, iz katerih so zrasi, kot ničvredno blago. Dobesedno so taki ljudje izkoreninjeni: po lastni krivdi izkoreninjeni iz starega in ne vraščeni v novo, pogosto brez hrbtenice in zdravega osebnega ponosa. Vendar to, kar se mi zdi tako samoumevno za prvo generacijo priseljencev, bi pri drugi generaciji, že rojenih v tujini, težje zagovarjal. Pogosto je ta, danes v našem okolju še večinoma mlajša generacija, še **razpeta** med domovino in jezikom svojih staršev ter okoljem, v katerem je zrastle in se izoblikovala. Samoumevno pa se mi zdi, da imajo starši te generacije še toliko narodne zavesti, v moči katere so **td otroke naučili svojega materinega jezika**. Vendar se ta generacija že počuti, kot je bilo nekajkrat izraženo na nekem srečanju mladih v Nemčiji, kot nemški Slovenci ali slovenski Nemci. Ali kot je eden izmed njih še nazorneje povedal: *"Po zaslugi svojih staršev čutim Slovenijo kot*

svojo domovino, vendar Nemčijo kot svoj dom." Zanimivo, da čutijo nekateri to dvojnost kot bogatitev svoje osebnosti, drugi pa kot nekakšno razklanost. Nekateri pač pojmujejo bogastvo življenja v čim večji razvejenosti, drugi pa trdnost življenja v enovitosti...

In še razmišljanje o **asimilaciji** (zlivanju v eno z večinskim) in **integraciji** (vključevanju v način življenja okolja). Ni nujno, da sta ta dva pojma samo nekaj slabega in negativnega. Sta pač posledica sociološke zakonitosti, ki se ji tudi mi in današnji čas ne moremo upreti. Priznati moramo, da je težko rasti kot samorastnik ali biti osamljen otok sredi morja večine. Ne trdim tega za prvo in deloma tudi za drugo generacijo ne. Vendar ne slepimo se in ne delajmo si utvar! Tretja, gotovo pa četrta in **peta generacija se bo že zlila v eno s sredino**, v kateri živi. Saj se bo po žilah teh generacij zaradi narodnostno mešanih zakonov morda prelivala samo še osmina ali šestnajstina slovenske krvi. Ali ni na primer Amerika ena sam asimilacija in integracija. In vendar ne moremo današnjim Amerikancem očitati, da so zatajili

(nadaljevanje na strani 14)

Slovenija

Moja dežela

na sploh

SLOVENSKA KARITAS

Slovenska Karitas je za dobrodelnost in skrb za begunce prejela visoko državno priznanje - Častni znak svobode RS. Podobno odlikovanje je dobil pater M. Šef, in sicer za koordinacijo sodelovanja Karitas s tujino in za povezovanje z Rdečim križem.

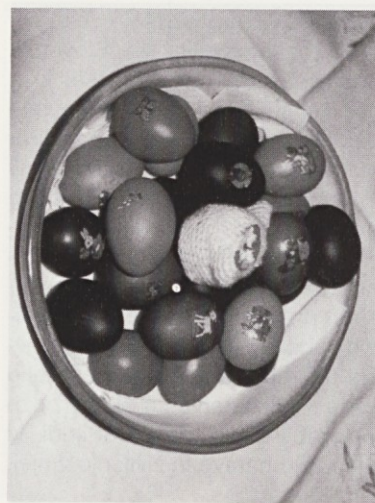
KULTURNI PRAZNIK

V vseh večjih krajih domovine so na kulturni dan z raznimi prireditvami bolj ali manj slovesno

praznovali dan največjega slovenskega pesnika in domoljuba dr. Franceta Prešerna. Na večer pred praznikom so v Ljubljani podelili Prešernove nagrade in priznanja Prešernovega sklada za dosežke na področju kulture.

SALEZIJSKE ŽRTVE

Na ljubljanskih Žalah so postavili ploščo z imeni 29 salezijancev, ki so bili pobiti v času komunistične revolucije. Žalna slovesnost je bila v Marijini cerkvi na Rakovniku. Ob navzočnosti mnogih vernikov in svojcev pobitih je somaševalo 56 duhovnikov. Le nekaj grobov žrtev je znanih, druge čakajo sodnega dne v

jamah po Kočevskem, Dolenjskem...

PORODNIŠKI DOPUST

Z zbiranjem podpisov (zdaj jih je že čez 30.000) podpira Karitas zakonski predlog za podaljšanje porodniškega dopusta na tri leta. Zanj bi se lahko po svoji presoji odločali starši novorojenčkov. Daljše bivanje staršev z otroki bi ugodno vplivalo na otrokov razvoj.

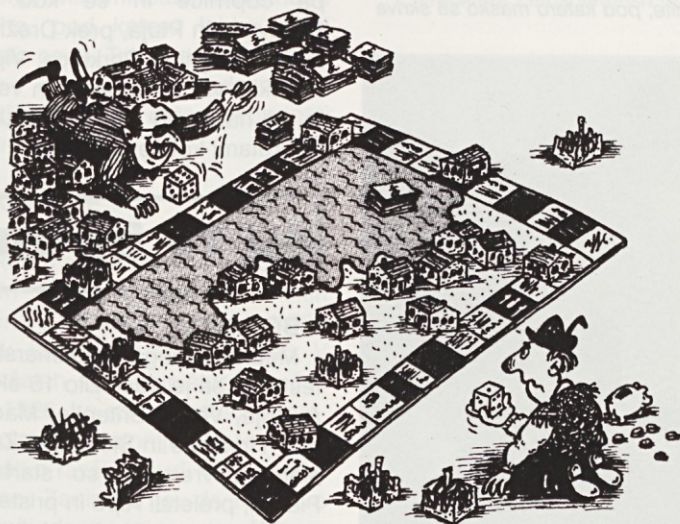
RODNOST

Leta 1990 se je rodilo skoraj 4.000 Slovencev več, kot jih je umrlo. Naslednje leto se je "presežek" razpolovil. Naravni prirastek prebivalstva se stalno manjša, tako da leta 1996 prirastka ne bo. Število Slovencev se bo začelo zmanjševati, in če vlada ne bo skrbno načrtovala družinske politike, bomo kmalu narod starcev.

ŠOLE

Za šolsko leto 1995/96 je v srednjih šolah razpisanih 32.536 prostih mest, medtem ko bo iz osnovnih šol prišlo samo 26.706 otrok. Na univerzah je stanje obrnjeno. Fakultete so razpisale 11.951 prostih mest, pričakujejo pa kar 16.631 študentov.

ITALIJSKO-SLOVENSKI MONOPOLY

MARKO

Karikatura: Marko Kočevar

OGROŽENA NARAVA

Po osamosvojitvi je Slovenija postala prava oaza za vse, ki z avanturističnimi športi uničujejo okolje. Opaziti je več organiziranih divjih tekem s terenskimi vozili in motorji po neokrnjenih delih narave, nedovoljen spust po divjih vodah (rafting), nenadzorovano zmajarstvo in jadralno padalstvo, pretirano izkoriščanje gozdnih sadežev (jagode in gobe), lovski turizem na zaščitene živalske vrste... Ministrstvo za okolje poziva prebivalstvo, da ovadi ljudi, ki uničujejo naravo in življenje v njej.

ŽIVINOREJA

Živinoreja na Krasu nazaduje že enajsto leto. Kraševci so leta 1984 oddali 5,2 milijona litrov mleka, leta 1990 samo 3,2 milijona, lani le še 1,9 milijona litrov. Pred petimi leti ga je oddajalo 870 živinorejcev, decembra lani pa 256.

Vzrok za nazadovanje je neena- komernost padavin skozi leto in majhnost kmetij. Kar 94 odstotkov živinorejcev redi štiri krave ali manj, to pa je nedonosno. Mladi

se branijo živinoreje. Kmetijski svetovalci so predlagali ustrezne ukrepe, ki naj jih potrdi vlada.

GOSPODARSTVO

Januarja 1995 so se cene v primerjavi z januarjem 1994 povečale skoraj za eno petino (17,8 %).

Decembra lani je iskalo zaposlitev 123.517 delavcev, kar je desetino manj kot decembra 1993; brezposelnost pa je še vedno 14-odstotna.

Rast proizvodnje je lani znašala 2 %.

V deviznih rezervah se je nahajalo 2,8 milijarde ameriških dolarjev.

TURIZEM

Lani smo s turističnimi usluga- mi zaslužili okoli 930 milijonov ameriških dolarjev ali četrtno več kot 1993. Leta 1991 smo s turiz- mom zaslužili na prebivalca 175 dolarjev, lani pa 475 dolarjev. Rekordno je bilo tudi število pre- nočitev - tri milijone in pol. Vendar bi s 750.00 ležišči morali ustvariti večji dohodek. Ležiščne zmogljivi-

vosti so bile zasedene namreč samo 20-odstotno oziroma 78 dni v letu.

PODARIM-DOBIM

Tudi letos, čeprav manj pom- pozno kot prejšna leta, so pripra- vili znano akcijo Podarim-dobim v podporo slovenskemu športu, zlasti zimskemu. Doslej je bilo ku- pljenih blizu šeststo tisoč kartic. Nagrade so velike in vabljive, žre- banja pa pogostejša kot prejšnja leta; vsaka kartica je trikrat v sodu za žreb.

POSEZONSKJE RAZPRODAJE

Inspektorji so januarja preverjali cene in zakonitost posezonskih razprodaj v 278 trgovinah. Odkrili so sto enajst kršitev in pripravili ustrezne ovadbe. Inspektorji s strogim nadzorom varujejo zlasti tisti del prebivalstva, ki si kupuje obleko in čevlje samo na razpro- dajah. Takih ljudi pa je čedalje več.

PUSTOVANJE

Kljub slabemu vremenu so pri- šle na svoj račun maskare, šel- marji, kurenti, škoromati, škopiti pa coprnice in še kdo. Od Puževcev in Ptuja, prek Drežnice, Litije, Cerkelj in Cerknice, Vipave in Brkinov... se je rajalo in veseli- lo, se nadevalo s krofi in drugimi dobrotami kot že dolgo ne.

(Dunaj) Maskare na naši pustni veselici - uganite, pod katero masko se skriva naš župnik!

od tu in tam

BOHINJ

Mednarodnega balonarskega festivala se je udeležilo 15 ekip iz Avstrije, Velike Britanije, Madžarske, Hrvaške in Slovenije. Zaradi slabega vremena so startali v Planici, preletali Alpe in pristajali v Lescah ali na Bledu. Najuspeš- nejši je prejel pokal Triglav. Pre- bivalce Bohinja so zadnji dan pre-

senetili z naravnost pravljico prireditvijo - ponoči so se z razsvetljenimi baloni dvignili nad dolino; česa takega Bohinjci še niso doživeli.

ČATEŽ

Prenovljene in s precej razširjeno turistično ponudbo (zimska termalna riviera) so Čateške toplice lani imele 450.000 prenočitev (desetino več kot leto prej), kopalcev pa je bilo 700.000, kar je še enkrat več kot leta 1993. Tudi delež tujih turistov se je povečal. Ker bodo letos omogočili še modernejše hotelske (obnova hotela Toplice), kopališke (nov 1.250 kvadratnih metrov velik bazen z umetnim valovanjem) in zabavišne storitve, si obetajo še večje poslovne uspehe.

DOLENJSKE TOPLICE

Zveza prijateljev mladine Novo mesto je blizu Dolenjskih Toplic na dveh hektarih travnikov postavila 20 hišk (vsaka za tri osebe) in dve Marlesovi hiši (za osem oseb v vsaki) s sanitarijami, kuhinjo in pisarno s telefonom. Za nastope so pripravili amfiteater in platneno streho, pod katero lahko vedri dvesto oseb. Tabor je primeren za šolo v naravi. Letos bodo njihovi gostje mladi iz držav skupnosti Alpe-Jadran.

DOMŽALE

V občini je 114 rejniških družin, ki skrbijo za 35 rejencev iz domače in 178 iz drugih slovenskih občin. V Sloveniji je v rej 1.580 otrok, ki živijo pri 761 družinah. V Domžalah so z rejništvom začeli leta 1926, ko so v Lukovici pripravili otroško kolonijo. Nato se je rejništvo razširilo tudi v Moravsko dolino. Zanimivo je, da rejništvo privlači družine iz moravskih in črnograbenskih hribov, medtem ko ga na območju Šentjakoba in

Trzina skoraj ni.

KOBJEGLAVA

V naselju blizu Štanjela ima Mesna industrija Primorske pršutarno, v kateri se suši in zori 50.000 svinjskih stegen. V drugih pršutarnah, večina jih je blizu Kobjeglave, pa je prostora še za 50.000 bedres. Proces sušenja in zorenja traja celo leto. Obiskovalcem že precej pred vasjo zadiši po pršutu, tem reprezentativnem kraškem izdelku.

LOG POD MANGARTOM

Na Mangartskem sedlu, na katerega je speljana naša najvišja (2.027 m) prometnica, se na višku sezone nabere do 500 avtomobilov, ki z izpušnimi plini onesnažujejo okolje. Strokovnjaki svetujejo uvedbo posebnega prometnega režima, gradnjo parkirišč in cestninskih postaj ter dajanje terena v najem. Prebivalci Loga so združeni v zadrugi že začeli z uresničitvijo načrta in se odločili, da bodo obnovili kulturni dom s sto petdesetimi sedeži.

(Frankfurt) Krokar in parkelj sta skupaj zaplesala.

PESNICA

Pesničani so s posebno peticijo zahtevali, da gradbinci takoj ustavijo gradnjo pesničanskega dela avtoceste Šentilj-Maribor. Graditelji niso po Dobrenjski dolini zgradili nove z avtotraso vzporedne dostopne ceste, kot zahteva leta

(Frankfurt) Letošnje priske otroške maskare nam bodo ostale v lepem spominu.

(Frankfurt) Naši mali princeski med plesom

1989 podpisani dogovor. Krajani se ob suši dušijo v prahu, ob deževju pa so zaradi blata ceste neprevozne. Odločeni so, da bodo šli do konca, saj so za avtocesto morali prodati 200 ha zemlje.

PODPECA

Tam, kjer naj bi v podzemlju Pece spal legendarni kralj Matjaž, so letos tretjič pripravili postavitve gradov iz snega in ledu. Okoli sto oblikovalcev je v enem dnevu "zgradilo" 16 pravilčno lepih graščin, dvorcev in gradov. Obiskovalci, bilo jih je okrog petsto, so torej imeli kaj videti. Turistično društvo Zgornje Mežiške doline bo v naslednji sezoni prireditve poživilo.

SMLEDNIK

Obnovljene kapelice križevega pota (Kalvarija) od Valburge do starega gradu na gričku so spet vidne daleč na Sorško polje. Štirinajst kapelic je bilo zgrajenih leta 1772, zadnjega pol stoletja pa zanemarjenih. Pot ob njih je očiščena in urejena, le na vrhu manjkajo Križani in oba razbojnika (kipi naravnih velikosti). Kapele so vredne ogleda.

SORA

Letos praznuje župnija Sora 700-letnico obstoja; prvi zapis o njej nosi datum 1295. Prireditve, začele so se lani na štefanovo, se bodo vrstile vse leto. Program bo spodbujal kulturno ustvarjalnost in oživiljal vaško življenje. Z dramsko uprizoritvijo romana Pod svobodnim soncem in s slovesno sv. mašo 9. in 10. septembra bo praznovanje doseglo višek. Navedena drama bo uprizorjena prvič in bo zaokrožila prireditve, posvečene F. S. Finžgarju, ki je v desetletnem župnikovanju pustil opazne sledi svojega dela. Znano je, da je v zgodovini kraj ustavljal naseljevanje frajzinških Nemcev v tem delu Slovenije.

RADENCI

Lani so v zdravilišču imeli blizu 200.000 prenočitev, od tega dobro tretjino tujih. Letos načrtujejo desetino več prenočitev, kar bodo verjetno presegli, saj je že prvi mesec leta prenočilo 10 odstotkov več turistov, kot so načrtovali.

ŠOŠTANJ

V termoelektrarni so že začeli z vročim preskusom čistilne naprave, ki bo izločala 95 odstotkov žveplovega dioksida. Čez tri tedne bo naprava začela poskusno obratovati: vsako uro bo sprejela 1,3 milijona kubičnih metrov dimnih plinov s šest do sedem tisoč miligramov žveplovega dioksida v vsakem metru(!), ob izhodu pa ga bo v kubičnem metru samo še 400 miligramov. Naprava, stala je 142 milijonov DM, bo začela obratovati letos junija.

TINJAN

Tipično slovensko vasico, ki jo je druga svetovna vojna močno prizadela, so v zadnjih desetletjih po svoje preoblikovali priseljenci z juga. Zaradi tega in zaradi kro-

ničnega pomanjkanja vode, se je mnogo Tinjancev izselilo; posušili so se nasadi oljk in tudi trte je komaj še za kak sod vina. Morda bi tekoča voda rešila naselje in privabila vaščane in druge (saj si je prejšnja leta marsikdo želel tu postaviti vikend). A speljati vodo na grič je draga zadeva - denarja pa ni.

VOJSKO

Na Vojskem, Čekovniku in v Idrijski Beli so dobili prvih 35 telefonov. Zmogljivost nove centrale je 160 priključkov, torej jih bodo v naslednji fazi postavili še 125. Naložba je stala 89 milijonov SIT, od tega so krajani zbrali 14 milijonov. Bilo je vredno truda, saj so zdaj povezani s svetom.

ŽELEZNA JAMA

Domžalski jamarji so odkrili in očistili novih 40 metrov rovin v Železni jami blizu Domžal; odkrili so nekaj lepih skupin kapnikov, ki se v umetni svetlobi iskrivo svetijo. Delo bodo nadaljevali, dokler ne bodo rovi prehodni prav do Babje jame.

(Frankfurt) Helena je bila naša najmanjša mažoretka.

vrenje v slovenskem kotlu

KAJ JE SLOVENIJA OBLJUBILA?

Uradnega poročila, kaj je Slovenija obljubila Italiji, da je umaknila veto, še nimamo. Opiramo se samo na tisto, kar je bilo objavljeno v medijih, zlasti, kar je sporočil predsednik naše vlade. In če je to res, sledi:

- **Italija je dosegla več**, kot je nameravala doseči v Ogleju (vrnitev optantskega premoženja - torej privolitve v revizijo osimskih sporazumov, zagotovilo, da bomo spremenili ustavo, in obljubo o še večji zaščiti italijanske manjšine pri nas);

- **znebila se je pritiska Zahodne Evrope**, češ da s svojim nagajanjem postavlja mali Sloveniji na laž trditev, da vlada v prihodnji Evropi enakopravnost med malimi in velikimi. Njeno vlogo je odslej prevzela kar EU. Tako se je Italija z ojníc povzpela na voz, namesto nje pa vleče vsa petnajsterica. Ta je porok, da bo Slovenija spoštovala obveznosti, ki jih bo narekovala Italija. **Naša zahodna sosedja si je zagotovila možnost, da med pogovori vedno ustavi proces**, če Slovenija ne bo ponižno sledila nje-

nim zahtevam.

Vlada je tako prekršila izrecni sklep državnega zbora, da se nihče ne sme niti pogajati o reviziji osimskih sporazumov; glede spremembe ustave je obljubila nekaj, kar po svojih pristožnostih ne more in ne sme, in končno, na slovensko manjšino v Italiji je enostavno pozabila, znova pa je zagotovila, da bo spoštovala pravice italijanske pri nas. (Kot da že nima vzorno urejenega statusa po naši ustavi - zagotovilo, dano državi, ki je že pred Hitlerjem uvedla etnično čiščenje nad Slovenci na Primorskem!).

Ali se nam tako mudi v Evropo, za kakšno ceno in predvsem v kakšno Evropo, je vprašanje, o katerem je mogoče razpravljati in o katerem ima lahko tudi vlada svoje posebno mnenje. Vendar gre tu za mnogo več, kot je vključevanje v EU, in sicer **za ohranitev samostojnosti naše države**. Kar je storila vlada, pa je Slovenijo postavilo v vazalen odnos do Italije. O najpomembnejših vprašanih svoje državnosti Slovenija ne bo več odločala sama, ampak bo najprej odločila Italija, kar je največja katastrofa sedanje velike "politične zmage".

In da ima ta tragika tudi svojo komično stran: *predsednik slovenske vlade celo čestita italijanski, ki ga je tako imenitno preigrala* - razen če meni, da so njegove osebne koristi drugačne od slovenskih.

*Dr. France Bučar - DELO
Ljubljana, 11. 3. 1995*

SLOVENIJA BLIŽE EVROPI:

Evropska petnajsterica (svet ministrov Evropske unije) je v Bruslju potrdil mandat za pogajanja o pridruženem članstvu Slovenije k EU. Italija, ki je od 6. junija 1994 blokirala slovensko pribli-

ževanje k EU, je umaknila svoj veto.

Predsednik ministrskega sveta EU Alan Juppe je izrazil zadovoljstvo, ker je zadeva s Slovenijo po dolgem času (devet mesecev) urejena, pri čemer je zaslugo za to pripisal predvsem evropskim partnericam.

Parlamentarni odbor za mednarodne odnose, ki ga je predsedujoči Borut Pahor sklical na vrat na nos (nekaterim poslancem so za izredno sejo odbora vabila nosili policisti sredi noči na dom), je pozdravil odločitev Rima, da umakne veto, in izrazil prepričanje, da bo ta poteza koristila odnosom med državama. Poslanci so opozorili, da bodo **pogajanja z Italijo še težavna, zlasti glede nepremičnin** Italijanov, pobeglih iz nekdanje Jugoslavije, oziroma premoženja, ki je bilo nekoč last beguncev, zdaj pa je last slovenske države.

Politike in strokovnjake čaka še zahtevna naloga, kako prepričati državljane, da naj bi bilo vključevanje Slovenije v Evropsko unijo koristno in nujno. Po javnomnenjski raziskavi fakultete za družbene vede "Osnove slovenske zunanje politike" se **za** čimprejšnje **vključevanje** Slovenije v EU zavzema le **37,8** odstotka anketirancev (reprezentativni vzorec 1050 polnoletnih državljanov, ki so odgovarjali na 85 vprašanj), **nasprotuje mu vsak deseti**, neodločenih je bilo 39,1 odstotka, ni se vedelo odločiti pa 13,8 odstotka. Kar 77 odstotkov vprašanih je prepričanih, da *"tujci tudi v prihodnje ne smejo postati lastniki slovenske zemlje"*, s tem se ne strinja ali je neopredeljen vsak 12.

Po prepričanju je bil med najbolj nezadovoljnimi in užaljenimi predsednik SKD Lojze Peterle (31. oktobra 1994 odstopljeni

zunanji minister), ki je s svojim udom v Novi Gorici med drugim govoril v tem smislu, da se bo Thalerju in Sloveniji še kolcalo po Ogleju. **Peterle je še zmeraj prepričan**, da je LDS nalašč minirala njegova prizadevanja za boljše odnose z Italijo samo zato, da bi zmanjšala rating krščanskih demokratov v slovenski javnosti.

*Tedensko ogledalo -
DELO, 9. 3. 1995*

OB ŠESTI OBLETNICI USTANOVITVE SLOVENSkih KRŠČANSKIH DEMOKRATOV

Po skoraj polstoletni politični abstinenci in družbeni drugorazrednosti slovenskih kristjanov je bilo **10. marca 1989 na pobudo Društva 2000 ustanovljeno Slovensko krščansko socialno gibanje**. To se je v začetku novembra preimenovalo v politično organizacijo z imenom **Slovenski krščanski demokrati**. Leta 1990 je bil prvi kongres stranke z naslovom *Človek - družina - narod - družba - država*. Že takrat je članstvo presešlo število 3.000. Združeni v Demos so aprila leta 1990 odšli na volitve in dobili 51 odstotkov glasov, od tega so kot najmočnejša stranka v združenji opoziciji dobili 12,89 odstotka glasov. **Mandatar vlade je postal Lojze Peterle**. Od skupno 240 poslancev v skupščini so SKD zasedli 24 poslanskih sedežev. Predsednik zbora občin je postal Ivo Bizjak. Še istega leta je sledil prvi tabor SKD na Ptujju z naslovom *Edinost, sreča, sprava*. Leto 1991 se je začelo s prvo letno konferenco, nadaljevalo pa z drugim taborom v Novi Gorici z naslovom *Zemlja slovenska*, to je tvoja pomlad. Leta 1992 je Edvard Stanič na drugi konferenci SKD prevzel mesto glavnega tajnika, na majskega drugem kon-

gresu z naslovom *Ni nam vseeno* pa so za svojega predsednika vnovič izvolili Lojzeta Peterleta. **Podpisali so izjavo o pridružitvi zgodovinske SLS k SKD**. Tretjemu taboru z naslovom *Naprej - vemo*, kako so sledile volitve. Na njih je stranka dosegla 14,51 odstotka glasov volilnih upravičencev in s tem dosegla drugo mesto med strankami, ki so nastopile na volitvah. Zasedli so 15 poslanskih sedežev v državnem zboru. Predsedniški kandidat SKD Ivo Bizjak je na volitvah dobil 21,16 odstotka glasov.

Leto 1993 se je začelo s tretjo letno konferenco v Kopru, sledil je četrti tabor v Bohinju z naslovom *Stopimo skupaj*. S četrto letno konferenco z naslovom *Zaupanje - odgovornost* pa so SKD stopili v leto 1994. Sledila sta še peti tabor v Kostanjevici na Krki in tretji kongres Za Slovenijo v Ljubljani, decembra pa so na lokalnih volitvah postali najmočnejša stranka, saj so **dosegli kar 18,51** odstotka glasov. Dobili so tudi **33 županov**, od tega enega v mestni občini Novo mesto. Kandidati SKD za občinske in mestne svetnike so v 64 slovenskih občinah dobili relativno večino.

Letošnje leto so začeli slavnostno, s prvim gala Valentinovim plesom v kavarni hotela Slon, kjer se je zbralo 350 ljudi iz političnega, gospodarskega, diplomatskega in medijskega življenja Slovenije.

*Urša Matos - SLOVENEK
Ljubljana, 11. 3. 1995*

PROSLAVE V POSMEH UBITIM

Dr. Velikonja je dejal, da smo sredi volilnega boja, v katerem imajo posebno mesto letošnje majske proslave. Zlasti **vojaška parada bo po njegovem mnenju**

Poziv državnemu zboru in pristojnim oblastem države Slovenije

**PETDESET LET PO KONCU
KOMUNISTIČNE REVOLUCIJE
PODPISANI SLOVENCi ZA-
HTEVAMO, DA DRŽAVNI ZBOR
IN PRISTOJNA OBLAST DRŽA-
VE SLOVENIJE IZPOLNITA
SVOJO DOLŽNOST.**

V času, ko mineva:

- 50 let po vzpostavitvi komunistične totalitarne oblasti nad slovenskim narodom, usodo in premoženjem slovenskih ljudi;
- 50 let po koncu druge svetovne vojne, ki se je nadaljevala kot hladna vojna med demokracijo in komunizmom;
- 5 let po političnem zasuku in začetku demokratičnih sprememb v Sloveniji;
- 4. leto veljavnosti ustave slovenske države, ki pomeni prelom s preteklostjo; žal pa so iz te ostale številne nepopravljene krivice in premnoge žrtve brez povrnjene časti, to pa podaljšuje razdor in onemogoča spravo med Slovenci;

zahtevamo:

- da državni zbor in pristojne oblasti države Slovenije izpolnijo dolžnost, ki jim jo nalagajo črka in duh slovenske ustave ter določila mednarodnega prava v skladu z Listino Združenih narodov, Deklaracijo Evropskega sveta in helsinškimi listinami, tako da:
- izrecno obsodijo komunistično partijo, ker je med vojno in okupacijo zlorabila slovensko željo po svobodi in narodnoosvobodilni boj v svoje revolucionarne namene;
- obsodijo zločine, ki so jih izvajali nosilci revolucije nad slo-

venskim narodom pod pretvezo osvobodilnega boja, hoteč uničiti svoje idejne in politične nasprotnike;

- priznajo, da je bil slovenski odpor proti komunizmu med drugo svetovno vojno samobrambno in domoljubno dejanje;

- razglasijo poboj domobrancev in vseh drugih nasprotnikov komunističnega totalitarizma za zločin proti človeštvu;

- obžalujejo nasilje komunistične države in teptanje temeljnih človekovih pravic po končani vojni;

- sprejmejo ukrepe, da bo neodvisna sodna oblast raziskala zločine med revolucijo in po njej;

- sprejmejo zakone, ki bodo pretrgali povezavo s prejšnjo totalitarno ureditvijo in odpravili politične, gospodarske in druge privilegije nekdanjih oblastnikov in njihovih naslednikov;

- razveljavijo obsodbe, ki so jih po vojni izrekla sodišča na podlagi revolucionarnih zakonov, omogočijo poravnavo moralne in gmotne škode, ki je bila povzročena premnogim Slovencem med revolucijo in po njej, in zagotovijo enake socialne in druge pravice pod enakimi pogoji vsem žrtvam vojne in revolucije;

- sprejmejo zakone, ki bodo v državi Sloveniji uveljavili pravno državo v skladu z ustavo, konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Svet Evrope) in Splošno deklaracijo o človekovih pravicah (Združeni narodi).

Podpisani pričakujemo, da bodo predstavniki države Slovenije zadostili pravic!

Na slovenski zemlji in v zdomstvu leta 1995

poniževanje vseh tistih, ki so se uprli. "Domobranska vojska bo s svojo odsotnostjo kričala do neba, saj pol stoletja trohni po brezniških rudnikov, obenem pa bo ponovno žaljena in teptana v prah," je dejal ter izrazil upanje, da med političnimi veljaki, ki se bodo kazali na odru, ne bo zastopnikov strank slovenske pomladi in predstavnikov Cerkve. Teh se po njegovem sploh ne bojijo, saj naj bi bile razdrobljene in sprte druga z drugo, nevarnost pa še zmeraj predstavlja Cerkve, saj jim je s svojo avtoriteto kljubovala petdeset let.

Izpred oltarja bo treba jasno povedati, da ljudi, ki so pomagali vzdrževati totalitarni režim in si pri tem mazali roke, ne bomo volili, je še dejal dr. Velikonja, ki je svoj nastop končal s kritiko strank slovenske pomladi, predvsem o krščanskih demokratov, ki da so v vladi nepogrešljivi, vseeno pa se nočejo izpostavljati. Zatrjevali naj bi namreč, da bi resnejše potegovanje za pravice premagancev v državljanski vojni ogrozilo njihov obstoj in ogrozilo njihov uspeh na volitvah.

Ker je jasno, da bodo **državljansko vojno lahko končale samo izvirno demokratične sile**, če bodo pridobile večino v državnem zboru, predlagajo, da se v ta namen začne organizirati demokratični blok.

Predlagajo, naj SKD zapusti levo koalicijo oziroma duhovno in politično reorganizacijo te stranke. Poleg tega so za to, da SKD in SLS skleneta sporazum o postopnem zbliževanju, ki naj bi se končalo z organizacijsko in programsko združitvijo oziroma **oblikovanjem velike desnosedinske stranke**. Tako bi zaustavili nevarno razhajanje krščanskega dela demokratičnega bloka. Tretji

korak bi bil sporazum nove stranke s socialdemokrati na levi in narodnimi demokrati na desni o ustanovitvi velikega koalicijskega političnega bloka.

Po mnenju nove slovenske zaveze je to edina možnost, da se konča državljanska vojna in da sprejememo odločilne dokumente za novo pravno državo. Levica namreč z močjo, ki jo ima, tako mislijo, prepreči vsakršen poskus, da bi organizirali vsesplošno razpravo o slovenski preteklosti ter tako razrešili vprašanje državljanske vojne.

Glavni urednik revije Nova slovenska zaveza Justin Stanovnik pa je udeležencem zbora dejal, da se je levica odločila, da za petdesetletnico uveljavi svoje gledanje na drugo svetovno vojno in slovensko zgodovino. Zdaj naj bi postalo jasno, da je šlo za osvobodilni boj in da revolucije ni bilo.

Glavna ovira na poti do sprave je po mnenju članov Nove slovenske zaveze dejstvo, da **nova oblast ni obsodila nasilnega prevzema oblasti**, ki so ga je med in po vojni izvedli komunisti.

Vladimir Vodusek -
DELO, 11. 3. 1995

IZ KOMENTARJA DANILA SLIVNIKA V DELU 11. 3. 1995

Najbolj presenetljiva je bila dokajšnja **politična brezbržnost**, s katero je slovenska javnost sprejela nenavadni italijanski zasuk in privolitev, da se pogajanja v Bruslju "lahko začnejo". **Nikjer ni bilo nobenih protestov kot v času Ogleja**, da Slovenija "razprodaja svoje ozemlje" in spreminja ustavo, čeprav so bile okoliščine dogovarjanja čisto enako neznane. To lahko pomeni samo dvoje: ali je šest mesecev negotovosti ljudi prepričalo, da (nadaljevanje na strani 34)

(nadaljevanje s strani 6)

svoj rod.

Ko sem pred leti ob prvem srečanju z možem svoje nečakinje, čigar predniki že nekaj generacij žive v Avstraliji, dejal, "Ti si pa po narodnosti Anglež," me je začudeno pogledal in odgovoril: "Ali ti ni tvoja nečakinja povedala, da sem Avstralec?" Pa celo njegov materin jezik je še danes angleščina! In nič obsodbe vrednega se mi ni zdelo v tej izjavi. Je sploh bil kateri od narodov, ki danes žive v Evropi, pred 1.500 leti tako oblikovan kot danes? Zgodovinsko dogajanje je živo in tudi mi ne moremo živeti zunaj teh zakonitosti. Čas se z nami namreč ni ustavil.

Slovenci smo se začeli kot večina evropskih narodov oblikovati v narod hkrati **s sprejetjem krščanstva**. Zato je avtentična podoba slovenstva, vsaj kakršno poznamo do danes, samo **znotraj krščanstva, njegovih vrednot in kulture**. Če slovenske besede stoletja ni bilo slišati nikjer na visokih

mestih javnega življenja, ker smo rasli brez lastne države in vojske, brez svojih cesarjev in plemstva, pa ni prenehala odmevati skozi celo tisočletje, kar se je jezik prepoznal, po cerkvah naše domovine. V evangelijskem oznanilu so naši predniki zajemali moč in se kalili, **da so - majhni, kot so bili - brez "velike zgodovine" kljubovali velikim in obstali**. Vso to krščansko-slovensko prepletajočo se dediščino ste (nekateri bolj, drugi manj) prinesli s seboj iz domovine.

In poslanstvo slovenskih duhovnikov med vami, dragi rojaki, je v tem, da to celotno **dediščino skupaj z vami negujemo in ohranjamo** v tem prehodnem obdobju.

Zakaj v prehodnem? Prehodnem za tiste, ki se boste, kakor upate, če ne prej, vsaj v zasluženi pokoj na stara leta vrnili v domovino. Naša želja je, da bi se z vso dediščino, ki ste jo prinesli, in morda še kaj več, tudi vrnili v domovino.

Prehodno tudi za tiste, če-

prav za kakšno desetletje daljše obdobje, ki bodo ostali na tujem. **Tretja generacija**, da ne govorim o poznejših, iz razlogov, ki sem jih že omenil, večinoma **ne bo več čutila po slovensko**. Čeprav se zavedamo svojih korenin in smo ponosni na to, kar smo, vendar ne moremo živeti v nekakšnem nacionalnem romantizmu in slepiti samih sebe. Zgodovina nam priča, da razpršeni posamezniki v popolnoma tujem okolju težje ohranjajo svojo identiteto kakor v domovini.

Ali s tem razglašam naše delo za nekoristno in nesmiselno? Nikakor ne! Tudi če gledamo v prihodnost, ko bo kvečjemu le še spomin na (pra)dedke in (pra)babice, ki so prišli z one strani Alp, o občutku pripadnosti njihovemu jeziku in krvi pa ne bo več sledu, ne bo mogoče trditi, da je bilo delo in poslanstvo duhovnikov pred desetletji brez pomena. **Duhovniki so bili namreč takrat s svojimi rojaki in s tistimi, ki so jih potrebovali**. Naj bo to v prvih letih priseljevanja, ko so morali biti rojakom, še ne vajenim tujega okolja in neveščim jezika, predvsem socialni delavci, ali kasneje, ko so se lahko bolj posvetili svojemu duhovniškemu delu in pomagali predvsem prvi generaciji, ki ni mogla sprejeti tujine za svoj dom, ohranjati celotno dediščino slovenstva.

Gotovo nismo duhovniki med vami, dragi rojaki, predvsem zato, da bi večino svojega delovanja in moči usmerili v varovanje naslednje generacije pred asimilacijo, ampak zlasti da bi tudi sredi tujega sveta ohranili vero svojih prednikov. Koliki ste prav po zaslugi slovenskih duhovnikov, ki so vam v tujini prišli naproti z bogoslužjem in

(Stuttgart) Družabni večer na seminarju v Erriskirchu - 11. 02. 1995

oznanjevanjem evangelija v materinem jeziku, ohranili zvezo s Cerkvijo in krščanstvom.

Nič hudega, če potomci čez nekaj rodov pozabijo, kdo so bili in od kod so prišli njihovi predniki. To se dogaja vsem rodovom, vključno z nami. Koliko nas je med nami, ki vemo, od kod je bila doma (stara)mati našega starega očeta?

Mnogo hujše je, če izgubimo življenjsko usmeritev in se kot izgubljeni sredi pragozda vrtimo v začaranem krogu življenja, ne vedoč, od kod prihajamo in kam gremo. Smisel našega duhovniškega poslanstva je končno v tem, da bi vsakdo imel v globini duše vsajen kompas, ki bi mu nezmotno kazal **smer od Boga k Bogu**. Pa naj bo to tretja ali četrta ali peta... generacija, na katerem koli koncu sveta in med katerim koli narodom.

Vaš župnik Bogdan Saksida

vaše misli

SLOVENSKA DRŽAVLJANSTVA

Letos bomo praznovali že **peto (5.) obletnico osvoboditve in nastopa demokracije**. Lepa obletnica, če ne bi bila **za mnoge naše rojake še vedno z okusom pelina**. Zakaj? Med našimi rojaki je še vedno **veliko družin, kjer imajo člani različno državljanstvo** (še vedno državljani drugih republik bivše Jugoslavije). To pa ne po lastni malomarnosti ali nezainteresiranosti. Sami so že leta 1992

zaposlili za slovensko državljanstvo, a so jim prošnjo zavrnilili (na podlagi zakona!). Nekateri so se nato pritožili in po večini bili spet zavrnjeni. S tem so bili tudi zbrisani iz vseh registrov. Pa se je leta 1993 spet pokazala možnost za pridobitev slovenskega državljanstva in so napisali novo vlogo in še danes potrpežljivo čakajo. Nihče jih ni vprašal, kako so živeli do zdaj. Kje so dobili potni list (medtem jim je 'rdeči' namreč propadel in bi ostali brez državljanstva; 'postavljeni pred vrata' tudi s strani nemških oblasti). Nihče ni zanje poskrbel, sami so se morali znajti. Še dobro, da so naleteli na razumevanje pri svojih ljudeh. Težko si predstavljamo, kaj so in še doživljajo ob tem njihovi zakonci, ki so državljani Republike Slovenije. To so ljudje, ki so vse svoje prihranke naložili v Slovenijo in upali, da se bodo kdaj vrnili. **Danes pa so razočarani, užaljeni, prizadeti, osramočeni, čutijo se izigrane, saj so upali v našo mlado državo.**

Pišem v imenu tistih, ki jih poznam in vem, kakšne skrbi imajo zaradi tega. Kljub vsemu pa so potrpežljivi in nič kaj glasni, **saj si ne upajo niti čivkniti, ker smo še iz socialističnega sistema navajeni, da če si čivknili, si jih dobil po glavi**. Sam sem mislil, da je danes drugače, pa sem čivknil in jih dobil pod nos. Izgovori so lepo birokratsko izdelani, za njimi pa se skriva malomarnost, neodgovornost in neposlus za stisko drugega. Skušal sem ugotoviti, kdo nam sploh lahko pomaga ali odgovori. Vse niti se končajo pri vratih ministrstva za notranje zadeve, ki seveda rešuje težave in

usode po zakonu. To pa pomeni, da je/so pri pripravi zakona pozabili na vse zdomce in izseljence, čeprav so se predvsem na izseljenških žuljih nekateri na lahek način okoristili.

Vodja urada za Slovence po svetu nam je lani (1994) oktobra na srečanju v Nürnbergu zagotovil, da se da vsakemu pomagati, naj se le obrne nanj osebno ali na urad. Tega smo bili vsi zelo veseli. Vili so nam novo upanje, in kaj se je zgodilo. NIČ! Mi smo spet grešni kozli! Že po prvem posredovanju pri vodji urada za Slovence po svetu mi je bilo jasno, **da so bile besede, izrečene na nürnberškem srečanju, le izgovor v sili. Ali morda (ne)resnica?** Tako kot sem poznal vodjo urada za Slovence po svetu, bi verjel, da ne poje svoje besede, pa sem žal bil tudi v tem primeru razočaran.

Tako, dragi rojaki: "Pomagaj si sam in kjer ne boš zmoget sam, ti bo Bog pomagal."

Bogdan Pavalec, pastoralni sodelavec SKM Ingolstadt

(Stuttgart) Slovenci se v Schorndorfu zbiramo v kapeli sv. Martina.

janez cigler

sreča v nesreči

Tebe, o Bog, bom vselej častil, dokler bom živ."

Generala so potem s Svetinom vred peljali v bližnje mesto, kjer je precej pisal do cesarja Napoleona in mu povedal, kako je srečno rešen v velikih nevarnostih prišel nazaj k svojim, in prosil, naj Svetina za toliko skrb in srčnost obdaruje.

Kmalu je prišlo do cesarja pisanje s poveljem, da naj gre general na svoj dom, da se od

takega strahu in trpljenja počije in ozdravi. Za Svetina je poslal cesar zlat križec, katerega naj nosi z višnjevim in rdečim trakom privezanega na levi strani prsi; in za plačilo naj dobiva zraven tega vsak mesec 50 frankov. General je medtem od strahu in trpeža tako zelo zbolel, da so ga morali hitro domov odpeljati. Svojega zvestega Svetina je pustil pri svojih konjih in pri drugem blagu in mu rekel: "Kmalu boš za menoj prišel, skrbi za moje blago, da se nič ne pogubi. Ko prideš, ti bom dobre, katere si mi storil, obilno povrnil. Dal ti bom, karkoli si boš izmislil, storil ti bom, karkoli boš pozelel, nikoli ne bom pozabil, da si me ti otel pred smrtjo, ti si bil moj varuh."

III

Franceta Svetina na morju ujamemo in v Afriko odpeljejo

Nezapopadljivo je bilo veselje, katerega je zdaj Svetin

občutil. Najbolj ga je veselilo in mu v srcu posebno tolažbo dajalo, da je človeka in pa še svojega oblastnika otel in ga pred smrtjo obvaroval. Veselilo ga je, da ga je cesar tako povišal in ga postavil za konjika častnega reda.

"Ti si bil moj varuh."

Še bolj pa ga je veselilo, da je imel upanje kmalu priti v svojo domačo deželo in da je bil zdaj z vsem preskrbljen, da mu ne bo treba pomanjkanja trpeti in se po svetu okoli klatiti. "Oh, kako sem srečen," je rekel sam pri sebi, "da mi je Bog toliko dobrega storil in me v tolikih hudih nevarnostih obvaroval! Zdaj se tolažim, da bom še kdaj videl ljubo domačo deželo. Šel bom iskat svoje žene in dveh fantičev, če še katerega pri življenju najdem. Veliko jim bom vedel povedati in jim marsikak lep nauk dati. O Bog, daj mi še tega doživeti!"

Časna, posvetna sreča je pač goljufna; velikokrat človek misli, da jo že v rokah ima, pa mu uide in namesto nje ostane bridkost in žalost. Tako je bilo zdaj tudi s Svetinom; mislil je, da bo kmalu domov prišel in v miru užival, kar je zaslužil, pa ni revež vedel, kaj ga čaka.

Po suhem ni bilo varno pošiljati generalovega blaga za njim, ker so Španjoli pri cestah skriti vedno prežali, da so Francozom blago pobrali in škodo delali,

kolikor so mogli. Torej je moral Svetin nekaj časa čakati, da se je več reči nabralo, katere je bilo treba na Francosko poslati. Vse te reči so speljali k

(Stuttgart) Udeleženci družinskega seminarja v Erriskirchu ob Bodenskem jezeru

morju, jih nosili v barke in tako po morju poslali na Francosko. Svetin je šel na barko z blagom svojega generala, pa je bil ves žalosten in pobit, kakor da bi se mu bilo zdelo, da vožnja po morju ne bo srečna. Na barki je bilo tudi več vojakov, nekaj ranjenih, nekaj zdravih, nekaj bolehnih; vmes so bili tudi drugi popotni. Prvi dan je bila vožnja po morju srečna; vsi so bili veseli, ker so se tolažili, da bodo skoraj prišli na svoj dom in zapustili španjolsko deželo, katero so grozno sovražili.

Svetin je bil vendarle žalosten, ni se mu ljubilo ne piti ne jesti. Tovariši so ga vprašali, zakaj je tako tih in pobit. Odgovoril jim je: "Morje je goljufno, Bog ve, kaj se utegne še z nami zgoditi, preden pride-mo na suho." Drugi so ga tolažili in dejali: "Glej, morje je pokojno, daleč že nimamo do doma, jutrišnji dan osorej bomo že pri kraju." Svetin pa je bil vendarle ves zamišljen in se ni za nobeno stvar brigal, kakor natihoma je molil: "O, Bog, moje srce je nepokojno. Vselej sem slišal, da je vožnja po morju nevarna; obvaruj me še zdaj, ker sem že toliko dobrot od Tebe prejel."

**"O, Bog, moje srce
je nepokojno."**

Drugi dan zjutraj ob sedmih, Svetin je ravno molil, so začeli brodniki, ki so bili vrh barke, žalostno kričati: "Tolovaji, tol-vaji! Izgubljeni smo, blizu so že." Na to kričanje priteče poglavar barke, gleda in gleda, pa ves bled in plašen postaja; spoznal je, da so res morski tolovaji. To so taki tolovaji, kate-

(Stuttgart) Otroci in mladi so vedno zavzeti tako pri igri kot pri zabavi in delu.

ri imajo velike, z groznim orožjem obložene barke. Po morju se vozijo in iščejo bark, katere po kupčijah gredo, ali pa kako drugo blago peljejo. Kadar katero najdejo ali doidejo jo, vse pobero, blago in ljudi. Blago razdele med seboj, ljudi prodajo v sužnost.

Ravno to se je zgodilo z barko, ki je bil Svetin na njej. Tolovaji so jo došli, jo ustavili in, ker se jim ni nihče zoperstavil, so vse blago pobrali, ga v svojo barko prenesli, ljudi povezali in jih na dno barke zaprli. Bilo je ljudi s Svetinom vred 120. Peljali so jih v Afriko do mesta, ki se mu pravi Alžir. Tam so jih peljali zvezane z barke in jih gnali naravnost naprodaj. Prodali so jih vse, tega draže, onega ceneje, kakršne starosti in moči je bil človek; bolnike pa so vse v morje pometali. Svetina je kupil neki k videzu mogočen gospodar in ga odpe-ljal.

Grozno hudo se godi sužnim v tistih krajih, ker neusmiljeni tirani ne delajo po človeško,

ampak po živinsko. Zvečer jih živini enako zapro v kako poslopje, kjer morajo na golih tleh v mrazu ležati. Komaj si zarja napoči, že pride priganjač, kateri jih z vpitjem, s klet-vijo in tepenjem priganja k težkemu delu, ki ga morajo opravljati do trde noči, ne da bi se kaj oddahnili. Tako žalosten je stan sužnih, da se mu morajo smiliti, kdorkoli jih vidi. Zavoljo najmanjše reči, če je prav ne opravijo, so grozno tepeni. Po pet sto palic dobijo nekateri po podplatih, da imajo vse razbe-ljene noge in vendar jih gonijo neusmiljeni priganjači, da mora-jo težko nositi kamenje ali vodo ali druge reči. Neusmiljeno delajo z revnimi sužnimi, tako da vsak želi umreti in komaj čaka smrt. Jestni dobe zjutraj malo in spet zvečer malo črne-ga kruha, pustega in grenkega. Brez vse tolažbe, brez pomoči so v oblasti neusmiljenih Tur-kov, ki jih grdo zaničujejo in pretepajo. Tudi duhovne tolaž-be nimajo ti reveži, ker nimajo ne mašnika ne božje službe.

Pred nekaj časi mrtvih sužnih kristjanov še zakopavali niso, ampak so mrtve vrgli psom, da so jih raztrgali. Rešiti se iz take hude sužnosti je težko, ker hočejo za vsakega sužnega veliko denarjev, če ga kdo hoče odkupiti.

Vse to je moral Svetin malo manj kot dve leti trpeti. Več njegovih tovarišev je že od žalosti in trpljenja pomrlo. Svetin je vedno Boga prosil, da bi mu dal zdravje in moč, da bi vse voljno pretrpel. Svetin je bil tudi v sužnosti priden in zvest, zato je tudi toliko bolje imel, da ga je gospodar bolj upošteval, mu bolj zaupal, da mu ni bilo treba vedno vklenjenemu biti. Hiša Svetinovega gospodarja ni bila daleč od morja, kamor se je Svetin večkrat oziral, ko bi mogel kdaj zagledati barko, da bi ga odpeljala in rešila iz tolikih nadlog. Nekega dne se je primerilo, da je bil prav sam na njivi ostal, najdlje oddaljeni od hiše. Dan se je nagnil, storila se je tema. Svetin gleda proti morju, mika ga, da bi jo poteg-

nil in ušel. Dolgo časa premišljuje, kaj bi storil: "Zdaj lahko uidem," pravi sam pri sebi, "noč je, pogrešili me ne bodo tako brž. Pa kam čem iti? Ne poznam kraja ne ljudi. Kamor pridem, me bodo popadli in morebiti še huje z mano delali. Vendar naj se mi godi, kakor hoče, huje mi ne more biti, kakor mi je." To izgovori in zbeži v temoti in hiti proti morju.

"Huje mi ne more biti, kakor mi je."

Pet ur je hodil po gozdu in po grezih, da je do jutra prišel k morju, a ni se upal pokazati živemu človeku zavoljo strahu, da ga ne bi prijeli in nazaj gnali k poprejšnjemu gospodarju. Vsak gospodar v tistih krajih ima namreč pravico, sužnega umoriti, če ga ujame uhajalca. Sužni pa se vsi po obleki poznajo. Ves plašen priteče Svetin proti morju še pred dnem. Kar zagleda barko, hiti

tja in prosi, da bi ga v barko vzeli. "Za božjo voljo vas prosim," pravi, "pomagajte mi, usmilit se me, uhajalec sem, hudo se mi je godilo; povem po pravici."

Gospodar barke se hitro oglasi: "Ne boj se, le k nam pojdi, nič ti ne bo hudega!" Potegnejo ga v barko. Svetin je bil vesel in je mislil: Srečen sem, da sem zadel precej k tako dobrim ljudem. Pa kako kratko je bilo njegovo veselje! Ko v barko pride, se ustraši, ker vidi, da je prišel ravno takemu možu v roke, ki je prišel ljudi skupljevati in jih potem v drugem, daljnem kraju z dobičkom prodajat. Svetina so pahnili med že kupljene sužne na dno barke. Ker je bil pa sam prišel in ni bil plačan, zato ni bil kakor drugi vklenjen. Drugi dan so že odrinili z barko, ki je peljala čez dve sto sužnih na prodaj v Ameriko. Dva mesca so bili na vodi, večkrat v smrtni nevarnosti. Svetin je vedno molil in druge svoje revne tovariše tolažil. Rekel jim je: "Božja volja je to; trpimo voljno! Bog nam bo po smrti dal boljše, srečnejše življenje."

(Stuttgart) Na družabnem večeru so otroci uprizorili Svadbo v Kani Galilejski.

IV

Franceta Svetina odpeljejo v Ameriko in prodajo

Barka, v kateri je bil Svetin sužni jetnik, je srečno priplavala v Ameriko in pristala pri velikem mestu, ki se mu pravi Novi Jork. Precej drugi dan je gospodar barke ukazal peljati sužne v mesto in jih postaviti na semenj. Vse so prodali, tudi Svetin je zdaj dobil novega gospodarja. Svetinov gospodar, imeniten Amerikan, je bil dober in usmiljen. Blizu mesta Novega

Jorka je bil lep, velik vrt. Vprašal je Svetina, potem ko ga je kupil, ali zna kaj vrt obdelovati. "Gospod," mu odgovori Svetin ponižno, "v mladih letih sem imel z vrtnim delom opravka, več let sem pomagal vrt obdelovati. Torej se bom sčasoma spet lahko temu delu privadil."

Gospodar mu reče: "Prav! Če boš priden in zvest delavec na mojem vrtu, ti ne bo krivice. Ne bom te imel kakor sužnega, ampak kakor domačega. Če sem te ravno kupil, ne boš čutil, da si sužni, če boš priden in zvest. Jaz imam usmiljeno srce, dobro ti bo pri meni, če boš pošteno in zvesto ravnal. Če boš pa kaj napak delal, ti povem, da boš čutil težo moje srditosti." S tem je šel s svojim novim gospodarjem domov.

Svetin si je vse prizadeval, da bi ohranil prijaznost svojega gospodarja. Zato je pridno obdeloval vrt in ga tako oskrbel, da je storil svojemu gospodarju veliko veselje. Gospodar je videl, da je Svetin zvest in priden; zato ga je pustil samega po vrtu in mu tudi še dovolil, da je šel vsako nedeljo in vsak praznik v mesto k sv. maši, če bo le o pravem času prišel nazaj. To je bilo Svetinu čez vse veselje, ker že več let ni bil pri maši. Kolikokrat je Svetin rekel: "Bog je vendar dober, ker mi je dal tako dobrega in usmiljenega gospodarja. Pri njem bom, dokler bom živ, ker vem, da svoje domačije nikdar več ne bom videl." Dve leti sta minili, kar je bil Svetin pri tem gospodarju in vesel je bil, da je v daljnih krajih dobil tako dobrega človeka, da ve, kako gre s človekom ravnati.

Nekega dne pride z gospodarjem po vrtu se sprehajati imeniten, prileten gospod; bil je

(Berlin) Nekaj pustnih mask iz Berlina za vse bralce Naše luči

francoski general M., pa po gosposko oblečen. Z gospodarjem se pogovarjata po francosko, kar je Svetin dobro razumel. Prideta bliže Svetina in ogledujeta rože, ki so bile lepo oskrbovane. Svetin utrta lepo rožico in jo poda tujemu gospodu s temi ponižnimi besedami. "Gospod, če se vam ne zamerim, vzemite to rožico od mene; z veseljem vam jo podam, da vas le še živih vidim."

"Kaj me poznaš?"

Gospod pogleda Svetina, po sužnje slabo oblečenega in od žalosti vsega revnega, in ga vpraša: "Kaj me poznaš?" Svetin odgovori: "Kajpada vas poznam, general M. Kaj vi mene več ne poznate, ki sem vas otel na Španskem, ko sem vas čez vodo spravil, da vas Španjoli niso ustrelili?"

Gospod se zavzame in pravi: "Ti si, France Svetin! Za božjo

voljo, kako si ti semkaj prišel?" Svetin ni imel časa pripovedovati, ker je njegov gospodar gospoda hitro odpeljal. Samo toliko je še rekel: "O, gospod, če je mogoče, pomagajte mi!"

Ko pride general M. s Svetinovim gospodarjem v hišo, mu reče: "Gospod, prosim vas, dovolite mi, da z vašim sužnim vrtnarjem še malo govorim." Imenitni Amerikan se začudi in pravi: "Tak gospod, kakor ste vi, general in od francoskega kralja sem zavoljo imenitnih opravil poslan, se boste s takim hlapcem (sužnim) pogovarjali!" General reče: "Imam mu nekaj posebnega povedati." Nato gospodar hitro pokliče Svetina in mu ukaže iti h generalu, sam gre stran. Ko je bil zdaj Svetin sam z generalom, ravno tistim, ki mu je pred nekaj časom življenje obvaroval, začne jokati. Nič drugega ni mogel govoriti z generalom kakor te besede: "O, gospod, če je mogoče, pomagajte mi!"

(se nadaljuje)

Drage Slovenke, dragi Slovenci, drage bralke in bralci Naše luči!

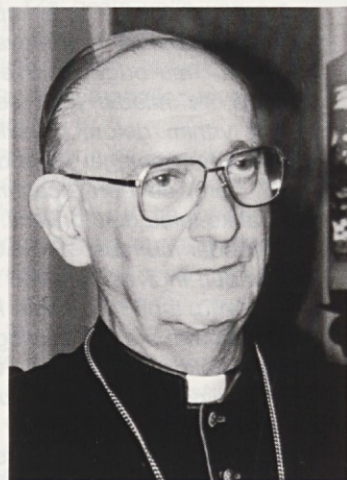
V postnem času vam že pišem velikonočno voščilo in velikonočni pozdrav. To je popolnoma v duhu cerkvenega leta. Postni čas, ta nas spominja na trpljenje, ki je doseglo višek v Kristusovem trpljenju in njegovi smrti na križu, je priprava na veliko noč. Kristusova smrt je bila prehod v novo življenje, ki se je razodelo v Kristusovem vstajenju od mrtvih. Kristusovo vstajenje pomeni tudi duhovno zmago nad smrtjo in grehom. V postnem času se s trpljenjem in pokoro pripravljamo na tako zmago nad grehom v svojem življenju. Tako sta postni čas in velika noč ena sama velika skrivnost božjega odrešenjskega načrta. Velika noč se nam odkriva kot praznik novega življenja, veselja in ljubezni, kar tako močno odmeva v naših slovenskih velikonočnih pesmih.

Letošnji postni čas je dobil v Sloveniji dvojni značaj. Na eni strani gre za **prečiščevanje naše notranjosti** v pripravi na praznovanje 50. obletnice konca druge svetovne vojne. Slovenska Cerkev je tako pomemben sestavni del slovenskega naroda, da z njim deli upanje in veselje kakor tudi trpljenje in bolečino v zgodovini in danes. Hvaležni smo, da se je pred 50 leti končala druga svetovna vojna, a v srcu nosimo bolečino, da je za slovenski

narod to pomenilo začetek novega trpljenja. Za nekatere je bilo to trpljenje izredno hudo in toliko nedolžnih je moralo žrtvovati svoje življenje. Morda so bile tudi te žrtve cena za to, da smo končno mogli priti do svoje samostojne države. Če ne moremo še v polni sreči praznovati samostojne slovenske države v velikonočnem veselju, nam vendar ravno praznovanje velike noči daje novo upanje za lepšo in boljšo prihodnost.

Druga značilnost letošnjega postnega časa pa je **priprava na papežev obisk**. Slovenski škofje smo naslovili posebno pismo na vse vernike in jih povabili, da se duhovno pripravljajo na srečanje s svetim očetom Janezom Pavlom II. To srečanje naj bi imelo trajne duhovne sadove, zato mora pri tem sodelovati vsakdo osebno kakor tudi župnije in razne skupine.

Oba dogodka, tako praznovanje 50. obletnice konca druge svetovne vojne kakor tudi papežev obisk, bosta privabila veliko Slovencev in Slovencev po svetu v domovino. Prisrčno ste dobrodošli! To bo potrdilo še tesnejšo povezavo med nami. Veseli smo, da prihaja v Slovenijo čedalje več obiskov z vseh strani sveta in da tudi iz Slovenije odhaja čedalje več ljudi na obisk k sorodnikom in znancem. Znano mi je, da so se nekateri odločili, da bodo

stalno živeli v kraju, kamor so odšli iz tega ali onega razloga, drugi pa si želijo, da bi se vrnili v domovino. Bog daj, da bi vsakdo mogel doživeti izpolnitev svoje želje.

Vsem vam v tem velikonočnem voščilu **izrekam posebno zahvalo za vašo zvestobo v veri in v narodni zavesti in v povezavi s slovenskim narodom**. Prav posebej se zahvaljujem duhovnikom, ki tako požrtvovalno že toliko let spremljajo naše rojake po svetu. Zahvaljujem se vsem družinam, ki so ohranile vernost in zvestobo ter ostale trdne in zdrave. Vedno pa se hočemo spominjati tudi ostarelih, bolnikov in osamljenih in jim pomagati, kolikor je le mogoče. Tako prijateljstvo in solidarnost sta zelo pomembna za družinsko in krščansko življenje.

Za velikonočne praznike vam želim, da bi to globoko doživeli. Spremljali boste velikonočne obrede, morda doma ali kje v tujini. Bog daj, da bi doživeli vso skrivnost veliko-

nočnih praznikov, najprej v razodetju božje ljubezni na veliki četrtek, v združitvi s Kristusom v trpljenju na križu na veliki petek, v močnem upanju z božjo Materjo Marijo na veliko soboto in veselje in srečo ob vstajenju na veliko nedeljo. Če bo kdo imel vtis, da zanj še vedno traja le veliki petek in da še ni novega upanja in predvsem še ne velike nedelje z novim življenjem, se hočemo takih spominjati v molitvi, da bi vztrajali v močni in živi veri in tudi oni doživeli veliko nedeljo in Gospodovo vstajenje.

Na veliko noč se bomo v Ljubljani na poseben način spominjali potresa na veliko nedeljo pred 100 leti, ki je tako zelo porušil Ljubljano. Od tistega časa imamo vsako leto na veliko nedeljo popoldne v stolnici tako imenovano potresno pobožnost. Letos bo ta še posebno pomembna in naj ima tudi simbolični pomen: iz ruševin nastajajo nove zgradbe, hiše, šole in druge ustanove. To velja ne samo v zunanjem svetu, ampak tudi v duhovnem življenju. Iz duhovnih ruševin bomo pozidali nova bivališča duhovnih, etičnih in verskih vrednot.

Vsem želim vesele in blagoslovljene velikonočne praznike, osebne sreče in sreče v družinskem krogu ter vse pri srčno pozdravljam.

Ljubljana,
na prvo postno nedeljo,
5. marca 1995

Alojzij Šuštar,
ljubljski nadškof

iz življenja naših župnij po Evropi

anglija

Knjiga o Slovencih bo kmalu izšla.

Britansko-slovensko združenje pod predsedstvom gospoda **Keitha C. Milesa** je v sredo, 22. februarja, pripravo v predavalnici znanega **King's Collegea** v Londonu zanimivo predavanje z naslovom "Ob koncu vojne - Britanec in slovenski begunci v Avstriji, 1945-47". Pravzaprav je predavatelj gospod **John Corsellis**, nam vsem znani prijatelj Slovencev, predstavljal osnutek svoje knjige, ki jo pripravlja za tisk. Pri zanimivi predstavitvi sta sodelovala s svojimi pripombami in ugotovitvami strokovnjaka na zgodovinskem področju, mladi **dr. James Gow** z univerzitetnega oddelka za vojne študije (raziskave) in gospod **Chistopher Cvijič** s Kraljevega inštituta za mednarodna vprašanja. Avtorju knjige je pri predavanju veliko pomagal gospod **Miles**, ki je interpretiral nekatere zgodovinsko-dokumentarne odstavke.

Predavatelj večera gospod **John Corsellis**, avtor napovedane knjige o slovenskih beguncih v Avstriji, je bil eden od očitcev tragičnih dogodkov v maju 1945. Med slovenskimi

begunci je deloval od maja 1945 do julija 1947 v okviru britanskega Rdečega križa, kasneje pa pri UNRRA, organizaciji Združenih narodov za pomoč in vzpostavljanje normalnega življenja beguncev.

Njegovo zgodovinsko-dokumentarno delo bo vsebovalo pripoved:

1. o 6.000 civilnih beguncih, ki so bili rešeni prisilnega vračanja,

2. o strašnem duševnem trpljenju teh, ko so prek Karavank prihajale novice o mučenju in pokolu 11 tisoč njihovih najbližjih sorodnikov, ki jih je britanska vojska v Vetrinju z ukano in prevaro izročila v roke komunistom. Po mnenju avtorja je bilo to početje eno najsramotnejših dejanj v zgodovini britanske vojske. Ta pa je bila podrejena perfidni britanski politiki,

3. o organiziranosti naših beguncev v avstrijskih taboriščih, s posebnim poudarkom na vzgoji in šolstvu. Poleg vrtec in osnovnih šol so imeli izredno dobro organizirane popolne srednje šole - klasične gimnazije. Maturantje so bili z znanjem tako podkovani, da so bili sposobni za vpis na graško univerzo. Mnogi so postali uspešni inženirji, zdravniki, profesorji, pravniki in poslovneži v deželah, kamor so kasneje odšli. **Dr. Alojzij Ambrožič**, nadškof največje angleškogovoreče nadškofije v Kanadi, s sedežem v Torontu, tudi sam je bil begunec v Avstriji, je izjavil, da je pripravljen napisati tej knjigi predgovor ali vsaj posvetilo, če bo pisec hotel.

Izredno pohvalno je ocenil Corseillisovo delo grof **Nikolai Tolstoy**: "Čustveno nepremagljivo ganljiva pripoved... Poln hvaležnosti, da so ti pogumni ljudje končno le dobili tako sposobnega in spodobnega zapisovalca dogodkov, ki si s tankovestno pazljivostjo prizadeva za točnost in natančnost."

Ocena gospoda Nigela Nicolsna, britanskega častnika, očitca vetrinskih dogodkov, pa je naslednja: "Izredno zanimiva v srce usmerjena nadvse ganljiva pripoved dokazuje prožnost človekovega duha v sijajni luči - ne spominjam se, da bi kaj podobnega bral še kje drugje - zato lahko vlje tolažbo novim beguncem iz njihove nekdanje dežele.

Devetnajstletna Nataška Benkovič med zdravljenjem v Londonu

Slovo od Nataške Benkovič

V petek, 24. februarja, smo se v kapeli krematorija na pokopališču ob Hoop Lane (Golders Green) v Londonu z lepim krščanskim obredom poslovili od 19-letne **Nataške Benkovič**, ki je prišla s starši septembra 1994 iskat zdravje v Royal Free Hospital. Ko je že kazalo, da je presaditev kostnega mozga uspela, je prišlo do neresljivih zdravstvenih komplikacij, zaradi česar je **Nataška** v sredo, 22. februarja, ob 5. uri zjutraj težki bolezni (levkemiji) podlegla. Svoj 19. rojstni dan je obhajala 12. januarja. Ker je naslednjega dne rojstni dan njene mame **Mari**, je bil tako 12. in 13. januar za mlado družino **Benkovič** kar dvojni praznik. Čez en mesec pa je **Nataška** padla v nezavest, od koder se ni več vrnila.

Ob njenem zadnjem slovesu je **g. Cikanek**, župnik za Slovence v Veliki Britaniji, nagovoril navzoče: "Smrt - odhod s tega sveta v večnost - boleče odjekne v vsaki družini. Posebej še, kadar gre za mladega človeka, hčerko edinko, kot je bila **Nataška Benkovič**, ki naj bi šele pričela živeti in ustvarjati. Ljudem so take smrti najmanj razumljive in nas tudi najbolj pretresejo. V nas je danes polno sočutja do njenih staršev: mame **Mari** in očeta **Draga**. Kaj bi dali, da bi se zgodilo tako, kot se je dvanajstletni deklici in njeni

materi ter očetu Jairu, načelniku shodnice, kakor nam poroča evangelist Marko. Da bi se nenadoma pojavil Jezus, jo prijel za roko in jo obudil s klicem: "Talita kum" - "Nataška, rečem ti, vstani!" Toda Jezusa ni in s čudežem ne bo nič.

Vendar, ali res ni Jezusa? Se mu današnji žalujoči ne smilijo? Ali danes noče izreči odrešilnih besed?

O, pač! Jezus nam je oskrbel nekaj veliko boljšega kakor vnovično vrnitev v to minljivo življenje. Jezus se nas je že dotaknil in nas prebudil iz smrti. To se je zgodilo pri svetem krstu. Iz krstne vode smo že vstali od smrti greha in zaživeli novo življenje milosti. To pa je nekaj tako nepopisno velikega, da apostol Pavel po pravici pripričuje Solunčane: "Nočemo pa, bratje, da ne bi vi ničesar vedeli o tem, kako je z umrlimi, tako da se ne boste vdajali žalosti kakor drugi, ki nimajo upanja."

Nataška, ki jo v tem trenutku izročamo večnemu počitku, je zaradi krstne milosti in poklicanosti že doživela srečanje z Jezusom, ki ga je prisrčno ljubila, kar je dokazovala s tem, da se je s skupino svojih prijateljev tako rada udeleževala veroučnih srečanj in bogoslužja v domači cerkvi na Čolnišču nad Zagorjem, medtem ko je pripravo na prvo sveto obhajilo in birmo opravila v župniji na Brezovici. Ko je morala v bolnišnici prenašati hude bolečine, je to trpljenje po Jezusovem zgledu velikodušno darovala za druge: "Za vse trpeče otroke po svetu, da bi vsaj ti ne trpeli," je pogosto rekla svoji mami. Ob srečanju z Jezusom je bila tudi **Nataška** osvobodjena vsega trpljenja in doživela je vstajenje v večno življenje."

Slovenska katoliška misija se zahvaljuje vsem dobrim londonskim rojakom, slovenskemu veleposlaniku gospodu **M. Šinkovcu** in osebju slovenske ambasade v Londonu, ki so **Nataški** v njeni bolezni pomagali in bili njenim staršem, **Marici** in **Dragu**, v neizmerni žalosti ob smrti njune hčerke edinke v pomoč in tolažbo. Družini **Benkovič**, njihovim sorodnikom in prijateljem pa naše iskreno sožalje.

ŽPS slovenske katoliške misije v Veliki Britaniji

avstrija

DUNAJ

Pust je priplesal med dunajske Slovence na pustno soboto. Pustna veselica v pastoralnem centru je pri nas že večletna tradicija, ki jo negujemo in spodbujamo, saj je to lepa priložnost za razvedrilo in krepitev medsebojne povezanosti.

Pustovanje je bilo najavljeno v Dunajskih valovih, glasilu dunajskih Slovencev.

Tisti dan smo se takoj po 9. uri začeli zbirati v naši dvorani, ki se je kmalu napolnila do zadnjega kotička. Prišlo je izredno veliko ljudi. Veseli pa smo bili številnih mask - srednjemladih, mladih in najmlajših. V goste so prišli tudi predstavniki sosednje avstrijske fare Kristusovega vstajenja.

Za bavo in ples je skrbel **Murter kvartet**. Fantje so igrali skoraj brez premora. Vrteli smo se po zvokih narodnozabavnih in modernih melodij.

Vrhunec je zabava dosegla, ko se je pričel srečolov. Prodali smo okrog 370 srečk in vsaka je zadela, saj smo dobili veliko prispevkov. Dobitki so bili zelo lepi, prispevala pa so jih razna slovenska in avstrijska podjetja na Dunaju. Pri nabirki dobitkov za srečolov si je zelo prizadevala **gospa Karmen Fabi**.

Malo pred polnočjo smo nagradili še štiri najlepše maske.

Organizatorji naših praznovanj so skoraj vedno isti ljudje, ki žrtvujejo svoj prosti čas za našo skupnost. Vse priprave potekajo v koordinaciji in pod vodstvom našega dušnega pastirja **gospoda Tonija Štekl**a. Tako je bilo tudi za pustovanje.

Za ugodje naših želodcev je tokrat poskrbela **gospa Irena Kos**, krofe pa je - kot že vsa leta - ocvrl **g. Werner Oswald**. Zanimivo je, da smo šele pred kratkim "odkrili" slovensko gostilno madžarskega porekla na Dunaju, ki deluje baje že vrsto let. Gostilna Kardos je za veselico prispevala 70 ocvirkovih pogač in nekaj steklenic arhivskega vina, za kar smo ji zelo

hvaležni.

Prireditev nam bo ostala v lepem spominu, saj smo se vrteli in ostali skupaj do zgodnjih jutranjih ur.

Omenim naj še, da je letos nepričakovano Kompas Turistik pripravil na Dunaju v sodelovanju s kulturnim centrom Ivan Cankar prav na pustno soboto prvi slovenski ples. Tako je bilo nekaj Slovencev razdvojenih med prireditvama. Kljub temu pa je bil obisk v pastoralnem centru več kot zadovoljiv.

Pust in pustne norčije so za nami. Vstopili smo v postni čas, ki ga želimo primerno preživeti. V ta namen bomo imeli vsak četrtek ob 19. uri molitvena srečanja.

Prvo tako srečanje je bilo 2. marca. Molili smo križev pot, rožni venec, premišljevali in peli postne pesmi.

V prepričanju, da ste kar najlepše preživeli pustni čas, vas prav lepo pozdravlja vaša poročevalka

Darja B.

LINZ

Življenje v našem centru gre naprej. V nedeljo, 8. januarja, je praznovala rojstni dan **gospa Angela Roschnai**. V naši skupini je poznana kot posebna dobrotnica, ki je že mnogo darovala za naš center in v njem tudi dosti naredila. Za praznovanje rojstnega dneva nam je postregla s pijačo in pecivom.

5. 2. je **Leon Humar** praznoval 68. rojstni dan. Tudi on nas je postregel s pijačo. Želimo mu, da bi vsaj toliko časa ostal med nami kot njegov oče, ki še živi v Celju in je 18. novembra 1994 stopil v 99. leto življenja, pa še vsak dan dela v svoji delavnici. Obema godovnjakoma kličemo še na mnoga, zdrava leta! Lepa hvala.

Tudi letos smo obnovili en del naše-ga centra; eno sobo, stranišče in tlak v hodniku. Vse dni od začetka do konca (14 dni) nam je pomagal **gospod Ivan Brodarič**. Sanitarno delo je opravil **g. Ivan Zore**. Vse (kot že vsa prejšnja leta) pa je vodil naš predsednik **Anton Zore**. Veliko dela je ostalo za pridne ženske roke. Čistile so **Anica Sadl**, **Viktorija Hauseder**, dve Poljakinji in **g. Ivan Brodarič**.

Delo je seveda prostovoljno in brezplačno, zato se jim še posebno zahvaljujemo in naj jim bo Bog bogat plačnik.

9. 1. 1995 se je med nas vrnil naš župnik v pokoju **g. Ciril Lavrič**. Najprej je moral na pregled v bolnišnico, potem se je spet naselil v svoje staro stanovanje v **Haidu**. Še vedno redno somašuje pri slovenskih mašah v **Linzu**. Njegova dobra volja je še vedno polna življenja, četudi je bolezen neusmiljena. Skupaj prosimo Boga, da mu vrne potrebno zdravje.

Bolezen še vedno muči **Kristino Schweighofer**. Tudi ona se je dalj časa zadrževala v bolnišnici. Želimo ji skorajšnjega okrevanja.

V težkem smrtnem boju je tudi naš rojak **Bela Sapač**. Leži v splošni bolnišnici v **Linzu**. Ker je še v najlepših letih, mu želimo, da se zdrav vrne med nas!

Lepa hvala za Vaš trud in lep pozdrav

Anton Zore

PREDARLSKA

14. januarja smo Slovenci na **Pedarlskem** počastili naš kulturni praznik.

Zbrali smo se v dvorani v **Brederisu**. Program so polepšali otroci slovenskega dopolnilnega pouka z recitacijami in plesom. Pevski zbor je pod vodstvom **g. Jožeta Horvata** zapel več pesmi.

Člani planinskega društva so recitali pesem **Železna cesta** in odlomke iz del **Ivana Cankarja** o domovini.

Nato nas je pozdravil **g. dr. Jerej** in poudaril, kako bi naši ljudje na tujem morali gojiti in obdržati materni jezik. S tem bi postavili temelje in korenine slovenskega jezika tudi svojim otrokom in mladim družinam.

Prav kultura je temelj za ohranitev naše dediščine.

Profesor Bogataj nam je z diapozitivi prikazal Slovenijo od Prekmurja do morja. Videli smo veliko lepih stvari in ugotovili, kako malo se zavedamo lepote naše domovine.

Malo pred božičem je **g. župnik Janez Žagar v Keldkirchu** praznoval svoj 60. rojstni dan.

Slovenci smo se ga s čestitkami spomnili pri bogoslužju.

S prijateljskim pozdravom,

Cecilia Pedgornik

SPITTAL

Kot vsa zadnja leta je tudi v preteklem imela smrt večjo moč kot rojenice. Tako je bila v naši skupnosti in v naši kapeli krščena le **Kristina Sušnik**, in to že meseca julija. Veselimo se tudi naraščaja v družinah, ki živijo drugod, pa je eden od staršev iz naše skupnosti.

Smrt je sicer dolgo odlašala, zato pa je bila potem bolj kruta. Prav v dnevih, ko se spominjamo naših mrtvih, je bil na mrtvaškem odru naš rojak **Oskar Morbacher**, star 74 let. Ljubljano, kjer je družina živela, je moral zapustiti konec leta 1945. Kot vodni instalater je služil kruh pri mestni občini. Eden od treh sinov je 10-leten utonil v Dravi; našli so ga le nekaj kilometrov pred državno mejo pri Labodu.

Čez dva tedna je za njim odšel 73-letni **Lojze Arko** iz Vinic pod Novo Štífto. Bil je najmlajši od šestih otrok. Vsa družina se je ukvarjala suho robo. S tem se je ukvarjal tudi potem, ko se je že med vojno umaknil na Koroško. V tistih letih jo je prevozil po dolgem in počez in tako tam širil suho robo. Kakor hitro je bilo mogoče, se je rad vračal v rojstni kraj k sorodnikom in prijateljem. To so mu tudi pošteno vrnili, saj so se mnogoštevilni udeležili pogreba skupaj s kvartetom **Gallus**, ki je z lepim petjem omilil bolečino vdovi in štirim otrokom.

V tednu pred božičem je nenadoma umrla 67-letna **Tončka Vavpotič**. V bolnišnici so ji že obljubili, da se bo za praznike lahko vrnila k možu, sinu, hčerki in vnuku. V božjih načrtih pa je bilo, da se za najlepši praznik leta preseli v nebeško domovino. Rojstni kraj, **Preserje** v domžalski občini, je zapustila šele leta 1960 in prišla na gornjo Koroško, kjer sta si z možem **Petrom**, prav tako iz domžalske občine, ustvarila topel dom. Bila je izredno družabna in je, dokler ji je zdravje dopuščalo, rada pomagala drugim v stiski.

Pokojna ga. Antonija Trkaj

Vsi trije pokojniki so se že dalj časa zdravili in veliko časa prebili v raznih koroških bolnišnicah ter drugod.

Na Koroškem bi težko našli pokopališče, kjer ne bi bil v zadnjih 50 letih našel zadnji dom slovenski begunec ali izseljenec. Na špitalski božji njivi pa jih je že kar več kot 150 (med njimi 6 duhovnikov), ti naj bi letos bili deležni posebnega spomina.

Majda Starman

belgija

LIMBURG - LIEGE

Eisden "Slomšek" je za svoje člane, ki imajo 50 ali več let, priredil prijeten družinski večer. Lepo je, če se dobri ljudje srečajo, po domače zapojejo, se pogovorijo in pogostijo. To leto našo skupnost čakajo lepe naloge. Pevski zbor pridno vadi za **zlato mašo** in za **35. slovenski dan**. Hvala mu za vzorno prizadevnost.

Za tedensko šolo v Eisdenu vlada veliko zanimanje. Učencev je okrog 20. Vodita jo gospa **Anica Kos-Varzsak** in g. **Polde Cverle**. Uporabljajo najnovejše metode poučevanja. Upamo, da uspeh ne bo manjkal.

Nekaj življenja je tudi po drugih

naših skupnostih. Če nam bodo poslali poročila, jih bomo radi objavili.

Zwartberg Gospa **Štefi Tanjšek** je dočakala 90 let. Mala in prijazna ženica, ki jo poznamo le starejši. Zanj lepo skrbi g. Simon Krneta.

Slavljenki iskreno čestitamo in ji želimo čim več moči in zdravja.

MAASMECHELEN

Družina in rojaki so se poslovlili od dobre matere **Antonije Trkaj**, roj. Zoran. Rodila se je 17. 1. 1903 v Gorenji vasi - Šmarjeta. Gospa Antonija je bila dobra mati in zvesta članica naše skupnosti. Imela je pesniško žilico in je pisala pesmice za našo mladino. Jugoslovanska ambasada ji je za njeno prizadevnost dala posebno priznanje tedanje oblasti.

Ko smo pred dobrimi 35 leti začeli hoditi po slovenski poti, brez polemike, a mimo jugoslovanskih ambasad in Izseljenke matice, so se nam Trkajevi odtujili. Zdaj pa se tudi oni veselijo slovenske svobode, ki se seveda iz znanih razlogov šele oblikuje. Vendar vsi čutimo, da je enoumje v domovini naše vrste razdelilo, odtujilo in oslabilo. Želeli bi, da bi to bilo drugače.

Vsi pa smo vedeli, da so Trkajevi dobri ljudje, čeprav niso iskali stika z nami. **Otroci so vzorno skrbeli** za oslabele mamo, kot zdaj skrbijo za očeta Franca, ki je tudi že v 90 letih, a še krepak, čeprav je dolga leta delal v rudniku.

Mimi in Eli čestitamo za zvesto skrb za mamo in očeta. Za rajnko Antonijo pa bomo molili.

Vinko Žakelj

nizozemska

Našim mladim bi želeli povedati, da za nas in za svet nič ni tako polno obljub kot RESNIČEN kristjan in RESNIČNA krščanska skupnost. Nič ni tako lepo in tako ganljivo kot mlad kristjan, ki evangelijsku skuša dosledno

postavljati v življenje. Tak kristjan je pomembnejši kot najboljši nogometaš ali slavna pevka s svojo najmočnejšo življenjsko pesmijo. Ali niso bili naj-srečnejši trenutki vsega našega življenja prav tisti, ko smo nekoč bili zares kristjani?

Pojdimo s to mislijo v veliko noč, ki jo bomo slavili po ustaljeni navadi.

Zadnjič smo v Naši luči govorili o možu, ki je Nizozemec po krvi, a Slovenec po srcu - gospodu Adu Hamersu. Ker se je slika za to poročilo zgubila na pošti, objavljamo tokrat drugo.

Voščimo veselo ALELUJO!

Vinko Žakelj

francija

LURD

Že več let sem navzoč pri molitvah in pastoralnemu delu vseh mednarodnih voditeljev za lurška romanja. Kot Slovenec sem bil do zdaj vedno sam. Zato sem bil letos zelo presenečen, ko sem srečal g. **Antona Jankoviča** iz **Lurda**, ki je bil prvič na tem mednarodnem kongresu. Povabljen je bil v

G. Ad Hamers, Nizozemec po krvi, Slovenec po srcu (glej N. L. 3/95)

imenu Marijine kongregacije za Francijo. Mnogo stvari sva se pogovarila o težavah Slovencev v Franciji in tudi o francoski Cerkvi in ljudeh. Vseh voditeljev mednarodnega lurskega romanja nas je bilo 623. Na praznik Marijinega lurskega prikazovanja smo z bolniki praznovali svetovni dan bolnikov. Srečanje med njimi in nami je bilo zelo lepo. Tema za lursko romanje v tem letu je: "Kakšno upanje? Jezus Kristus je pot!"

Mladina iz Pariza v Bohinjski Bistrici

Od lanskega srečanja v Pirenejih in Lurdu je pod pariškimi mostovi preteklo veliko vode. Zorele so nove ideje in predlogi. Ko pa je g. **Silvo Česnik** objavil, da nas bo popeljal v kraljestvo Zlatoroga pod Triglavom, se je zanimanje za zimski teden počitnic spremenilo v pravo navdušenje, čeprav samo g. **Silvo** ve, kaj vse je moral storiti, da ni bilo nobenega zapleta pri organiziranju tega srečanja s svojimi koreninami.

Petek, 17. 2. 1995

Napetost med vsemi, ki so se zbirali pred Slovenskim domom v **Châtillonu**, je rasla iz minute v minuto. Nekateri so prišli iz šole, drugi iz službe, a vsi smo bili veseli, da odhajamo na zimske počitnice v Slovenijo. Končno smo se vsi spravili v avtobus in odšli z nasmehom na obrazu proti tako zaželenemu cilju. Na avtocesti, ko je dež lil kot iz škafa in je pihal veter, smo se spraševali, ali smo pametni, da gremo na tako dolgo pot, ko bi se bolje počutili v topli postelji. Ščasoma smo se vsi nekako umirili in v avtobusu je nastalo prijetno počitniško ozračje. Najmlajši so hitro odkrili, da je v avtobusu televizija, stranišče, bar z osvežilnimi pijačami, zato so končno dejali, da ni tako slabo potovati s tako modernimi prevoznimi sredstvi.

Sobota

V dolini, ki nas je vodila proti goram, so nas table opozarjale na močno sneženje v Alpah. Vriskanje, pesem in smeh niso polegli v avtobusu, dokler se šofer ni ustavil na črpalni, kjer smo se srečali z belim plaš-

čem snega. Nenadoma se je začelo prvo kepanje. Naša temperatura je padla za nekaj stopinj, a dobra volja jih je pridobila veliko. Čez deževno in megleno Italijo smo se spet bližali Alpam, in to Julijskim. Tik pred **Trbižem** je bilo spet napovedano sneženje. Nimirno smo gledali sem in tja in z veseljem gledali gore, ki so nam skrivale Svete višarje in vso okolico. Popoldne smo se ustavili na **Jesenicah**, kjer smo se že počutili doma. Spraševali smo se, kako bo v **Bohinjskem kotlu**. Po dobri uri vožnje smo prispeli v **Bohinjsko Bistrico**, kjer nas je čakal g. **Simon Fortuna**, župnik, ki nam je ves teden dajal streho nad glavo. V župnijskih prostorih smo se nastanili in se spraševali, kje smo, kajti med tem je zunaj padla trda noč. Po večerni maši in srečanju z domačini, smo odšli v restavracijo na večerjo, nato pa takoj spat, ker smo bili od dolge vožnje zelo utrujeni.

Nedelja

Skozi okna nas je pozdravljalo zimsko jutro, ki je bilo zavito v sonce in snežne luže po dvorišču. Pred nami je v zimski odeji kipela cerkev, v ozadju po bregovih gora so spale zasnežene smreke. Nad idiličnim **Bohinjskim kotom** so v soncu žarele slovenske

gore v vsej lepoti božjega stvarstva. Slovenija, kako si lepa! Da, ti si biser v Evropi, ti si naša domovina, ki skriva korenine in bogastvo našega naroda. To je bil vzdih mnogih.

Po zajtrku smo šli z g. **Simonom** izbirat smučke, okoli poldne pa proti gondoli na Vogel. Ko smo se v tišini začeli dvigati nad **Bohinjskim jezerom**, je v trenutku izginila vsa slaba volja. Pred nami se je odpirala triglavska prestolnica v svoji poročni obleki, vsa deviško bela in zlata, neomadeževana. Ob toliki lepoti sta nam vsem zastala dih in beseda. V eni sami sekundi je bilo pozabljeno dolgo čakanje v vrsti pri žičnici. Zvečer, ko smo se vrnili v dolino, nas je lepo sprejel g. **Simon**, ki nas je čakal z avtom, da odpelje naše smučke (nihče ni vedel, da ima gripo, pa je bil kljub temu nasmejan).

Kako dobra je bila gobova juha pri večerji; še dolgo bomo mislili nanjo. Po večerji je bilo predavanje v župnišču, kjer je **pater Franci Pivec** govoril na temo: "Pojdimo h koreninam našega življenja." Kje so naše življenjske korenine?

Ponedeljek

Počasi spoznavamo navade naših avtobusov, ki so nas vozili do žičnice. Pred žičnico nas je bilo še več kot

V Sloveniji je smučanje najlepše.

Lepote slovenskih cerkva pričajo o veri naših prednikov.

včeraj. Tokrat smo se res smučali, nekateri so nam celo pobegnili po smučiščih križem krašem, ne da bi vedeli, kje so. Najmlajši in najstarejši so pridno sodelovali pri smučarskem tečaju. Večerno predavanje na temo Moj poklic v Cerkvi in delo za človeka je vodil **g. Janez Planinšek, CM**. Njegov govor nas je hitro postavil na trdna tla in nam sprožil veliko vprašanj, kaj je Cerkev in kaj smo mi v njej.

Torek

Na belih planjavah je zavladala prava vročina, a kmalu se je v zraku pojavil veter in začelo je pihati po vrhovih tako močno, da smo okoli sebe čedalje manj videli. Vsi zadovoljni in utrujeni smo se vrnili z belih poljan v župnišče, kjer je po sv. maši in večerji spregovoril **g. Milan Knep** na temo "Slovenski narod skozi čas." To je bil nepozaben večer, saj mu je mladina postavljala vprašanja z vseh strani. Vsem tem predavateljem se vsi skupaj prav lepo zahvaljujemo za njihovo pristno, jekleno in jasno besedo in mišljenje. Hvala vam!

Sreda

Obisk gorenjskih biserov - **Bled** - zvonček želja na otoku - **Brezje** (Hvala ti brezjanska Marija, da si lepo pazila na nas, da smo se srečno vrnili

domov veseli in zdravi), **Vrba** - **France Prešeren**, cerkev sv. Marka - **Planica in Rateče**, kjer smo obiskali grob **g. Stanka Kavalarja** in z njegovimi sorodniki zmolili desetko rožnega venca. Sprašujemo se, kaj smo doživeli v nekaj dneh, saj je včasih tako težko premikati gore za eno samo malenkost.

Četrtek

Že je tu poslovilni večer. Obisk nekaterih sorodnikov, poslovilna večerja v restavraciji, kjer so nas vsak dan tako lepo pogostili. Bohinjska mladina je bila s svojim župnikom tudi z nami. Reči smemo, da nam je dajala prav lep zgled vse dni našega bivanja med njimi. Še več, dala nam je lep zgled prijaznosti, molitve in nesebičnega prijateljstva. Vsak je navezal stike z Bohinjci; kar veliko "težav" bomo imeli, da bi jih pozabili v prihodnje.

Zdaj, ko spet doma sedimo v topli sobi, se šele zavedamo, da smo doživeli in dobili velik kos božje dobrote.

Hvala vam, **g. Simon**, in vam vsem, ki ste nam pomagali, da smo se čimbolje počutili v zimskem bohinjskem rajju. Hvala tebi, **g. Silvo**, za ves trud! Prav vsi se zavedamo, kaj vse si nam v teh nekaj dneh s svojo nesebičnostjo omogočil. Prav vsi in vsak posebej

po tvoji zaslugi že kuje načrte, kako bo kmalu spet poletel v gnezdo svojih korenin pod Triglav.

Vsi mladi in manj mladi iz Pariza

Pustovanje - pustna veselica v Châtillonu je ena izmed štirih zabavnih prireditev med letom, ki jih prireja Društvo Slovencev v Parizu. Letošnje, bilo je na pustno soboto, 25. februarja 1995, je bilo kar lepo obiskano (sv. maša pred veselico ob 19. uri bolj slabo). Za glasbo in petje so poskrbeli **Pariški slavčki**, za ples pa vsi tisti, ki so jih srbele pete. V kuhinji sta bila odgovorna **Marjan in Martin** in seveda še vsi tisti, ki redno skrbijo za prireditve: **Janez in še en Janez, Verena, Marjana, Eva, Tončka, Ciril, Jože, Branko, Niko, Milan** pa še kdo, tudi tisti, ki so po prireditvi počistili dvorano. Večina obiskovalcev je redna, na vsaki prireditvi pa je tudi nekaj ljudi, ki po daljšem ali krajšem premoru zopet pridejo. Razveseljivo in lepo pa je bilo, da je bilo videti tudi nekaj mlajših fantov in deklet, ki so menda prvokrat pogumno plesali valčke in polke. Tudi **g. ambasador Andrej Capuder** z ženo se je nekajkrat zavrtel. Postni čas, ki smo ga na pepelnico začeli, pa nam vsem daje priložnost za premislek in presojo, koliko vsakdo izmed nas skrbi za skupne stvari, skupno

Kaj tako gledate v nas, pojdite za nami...

dobro Slovencev v Parizu, okolici in Franciji.

Program za veliki teden v Parizu

Od cvetne nedelje do velike noči bo med nami duhovnik - lazarist **g. Tomaž Mavrič**. Kot voditelj misijona nas bo popeljal v velikonočno skrivnost z naslednjimi temami:

Cvetna nedelja:

Ob 15.30 srečanje na temo: "Pojdimo naproti našemu Bogu z veseljem upanjem!" Ob 17. uri sv. maša!

Veliki četrtek:

Ob 20. uri srečanje na temo: "Po rokah duhovnika se spreminja kruh v novo življenje!" Ob 21. uri sv. maša!

Veliki petek:

Ob 20. uri srečanje na temo: "Kristus nam s svojim trpljenjem vrača življenje!" Nato liturgična molitev velikega petka!

Velika sobota:

Ob 19. uri srečanje na temo: "Krstna voda prebuja novo življenje!" Nato obredi velike sobote in sv. maša. Vsak dan priložnost za zakrament sprave!

Velika noč:

Sv. maša ob 17. uri!

CHILLEURS-AUX-BOIS (LOIRET)

Skupna maša bo na velikonočni/vžemski ponedeljek ob pol enajstih dopoldne, eno uro pred mašo priložnost za zakrament sprave. Vsi prisrčno vabljeni!

Prvomajsko srečanje

29. aprila 1995 bo prvomajsko srečanje, ki ga pripravlja Društvo Slovencev v Parizu v dvorani Slovenskega doma v **Châtillonu**. Začetek ob 20. uri! Ob 19. uri sv. maša v kapeli sv. Terezije. Vsi lepo vabljeni! Igral nam bo "Sončni duo" iz Ljubljane!

Pridite!

MÉRICOURT

Program za veliki teden

Za cvetno nedeljo bo sveta maša ob 10.30. Pridite v lepem številu. Vsi lepo vabljeni!

Veliki četrtek:

Sv. maša v **Liévinu** ob 20. uri!

Veliki petek:

Obredi velikega petka v **Méricourtu** ob 20. uri!

Velika sobota:

V **Bruayu** ob 20. uri obredi, sv. maša in blagoslovitev velikonočnih jedil.

Velika noč:

Sv. maša ob 10.30.

Vsaki dan eno uro pred sv. mašo ali pred obredi priložnost za zakrament sprave!

Za velikonočne praznike želimo vsem skupaj, da bi vam živi in vstali Kristus posejal v vaša srca svežino življenja, upanja in ljubezni!

Vaši duhovniki

uredil Silvo Česnik

nemčija

BERLIN

Pustno veselje v Berlinu

Čeprav so v Berlinu zime blage, pa se vsak veseli toplejših dni, ki se pogosto že pojavljajo v mesecu februarju. Tako nestrpno pričakujemo

"pusta", saj *"dušeslovci pravijo,"* tako Niko Kuret, *"da tiči v človeku potreba po šemljenju. Kdaj pa kdaj mora pustiti svoj 'jaz', mora zaživeti v 'šemski svobodi', da se znebi notranjih napestosti, ki so se v njem nabrale."* Zato smo se tudi v Berlinu našemili in praznovali pusta z ansamblom **"Druga generacija"**.

Med zabavo smo nagradili **štiri otroške in štiri odrasle maske**. Med otroki je prvo nagrado dobila **Mateja Goljevšček**, ki je predstavljala **pastirčka**. Med odraslimi pa sta si prvo nagrado delila **Martin Erman** in **Štefan Miklič**, ki sta v maski predstavljala dekleta z ulice.

"Pomembne dneve," nadaljuje Kuret, *"je človek že od nekdaj slavil tudi s posebno in obilno jedajo in pijačo. Dal je božanstvu, kar je po njegovem mnenju od njega terjalo, privoščil pa si je tudi v čim obilnejši meri vsega tistega kar je njegovi človeški naravi prišlo."*

Podobno je bilo tudi na naši prireditvi, saj lahko rečemo, da smo imeli posebno hrano in pijačo. Kot posebnost smo na krožniku servirali **krvavice**, v kozarcih pa se je iskalo **belo lendavsko in rdeče dolenjsko vino**.

S prireditve so odhajali zadovoljni

Skupaj smo obiskali grob pokojnega Stanislava Kavalarija.

*Pokojna ga. Aleksandra Suša,
rojena Fijavž*

vsi: tisti z nagradami, plesalci... in seveda tudi organizator, član ŽPS, **g. Mirko Selevšek**. Vsi, ki so pripravljali, stregli na prireditvi in pospravljali, so sestavljali dobro ekipo, ki je delo dobro opravila, in to v zadovoljstvo slehernega obiskovalca prireditve.

mh

FRANKFURT - MANNHEIM

Letos smo pustovali skupaj Slovenci iz kar treh nemških dežel: Hessna, Rheinland-Pfalza ter Baden-Würtenberga. Dve slovenski župniji, iz **Frankfurta in Mannheima**, imata namreč skupni začetek v Mannheimu. Tam je pred 30 leti g. Franček Prijatelj začel zbirati Slovence pri slovenskem bogoslužju ter jim pomagati. Konec šestdesetih let se je začelo število Slovencev, ki so prihajali iz domovine, naglo povečevati. Zato se je pokazala potreba, da bi bil tudi v Frankfurtu stalno navzoč slovenski duhovnik. Tako je v Mannheim prišel iz mariborske škofije g. Jože Cimerman, gospod Franček pa se je preselil v Frankfurt. Na žalost je prometna nesreča po dveh letih bivanja v Frankfurtu pretrgala njegovo življenje in njegovo nesebično delo. Spomin na dobrega duhovnika in bližina ti dve slovenski župniji v Nemčiji še zdaj povezujeta. Slovenci iz južnega dela

Hessna imajo mnogo bližje v Mannheim, zato hodijo tja k slovenski maši, čeprav spadajo pod frankfurtsko župnijo.

Na pustovanje v Frankfurt so se na pobudo njihovega župnika Bogdana pripeljali z avtobusom. Kasneje so se jim pridružili še rojaki iz Heidelberga. Seveda ni manjkalo tudi rojakov iz vseh koncev Hessna in Rheinland-Pfalza. Po dolgem času sta bili tako spet zbrani na zabavi dve sestrski župniji, katerih celotno območje presega velikost Slovenije, po številu prebivalcev pa jo kar večkrat prekaša.

Zadovoljni smo bili vsi: prireditelji v Frankfurtu, saj je bila dvorana polna družabni rojaki iz Mannheima pa so s seboj prinesli nekaj svežine, gostje iz Mannheima pa so bili navdušeni nad množico otrok, ki jih menda v Mannheimu skoraj ni videti, ter nad prostorno dvorano, v kateri je bilo dovolj prostora za ples, saj je odlični ansambel bratov Kurboš neutrudno igral narodnozabavne viže in moderne slovenske popevke. V polni dvorani zadovoljnih ljudi so imeli veliko dela vsi, ki so z družino Flajšman na čelu skrbeli, da ni nihče ostal brez hrane ali pijače. Težko delo je imela tudi žirija, ki je morala med mnogoštevilne otroke v domiselnih maskah razdeliti tri nagrade. Najbolj so se navdušili za malega Kekca, drugo nagrado sta si razdelili dve ptici pevki (Natalia in Sandra), ki sta na odru s pomočjo krokarja (Kristina) in vraga (Štefi) tudi zapeli nekaj slovenskih popevk. Vrag in parkelj pa sta se morala zadovoljiti s tretjo nagrado. Tudi druge maskare niso ostale brez nagrad. Mnogih otrok niti poznali nismo, saj smo jih videli samo v maskarah, drugače jih skoraj ne vidimo. Pri slovenski maši ob nedeljah bi se mannheimski rojaki sicer lahko začudili nad precejšnjim številom ministrantk in ministrantov, po cerkvi pa bi se zaman ozirali, kje so vsi tisti otroci, ki so jih videli na pustovanju. Upamo, da se ti otroci s svojimi starši pokažejo vsaj v nemških župnijah, kjer stanujejo. Kljub temu jih vabimo, da se vsaj kdaj udeležijo slovenske maše, da se bomo rojaki med seboj bolje poznali.

MÜNCHEN

V februarju nas je presunila žalostna novica, da je na svojem domu v Portorožu v 50. letu umrla **gospa Aleksandra Suša, roj. Fijavž**. Doma je bila iz Kozane na Primorskem. V Münchnu se je poročila z **gospodom Rudijem Sušem**. Rodila je tri sinove. Dva sta že poročena v domovini, najmlajši Rudi pa redno obiskuje naš sobotni pouk. Pokojnica je bila zaradi svojega vedrega in dobrega značaja pri vseh zelo priljubljena. Rada je sodelovala pri našem cerkvenem pevskem zboru, kolikor so ji dopuščale moči. Neozdravljiva bolezen, proti kateri se je tri leta vztrajno bojevala, jo je izčrpala. Na smrt se je lepo pripravila in izredno lepo in pomirjeno zaspala. Pokopana je na piranskem pokopališču, kamor jo je pospremila veliko prijateljev in znancev iz rojstnega kraja in tudi iz Münchna.

Žalujočemu možu, sinovom, še posebno našemu zvestemu ministrantu Rudiju, izrekamo iskreno sožalje. Pokojnico bomo ohranili v najlepšem spominu.

PRIEN

Poroka. K slovenski münchenski župniji spada tudi idilični **Prien**, kjer domuje Golobova družina. Njihova hčerka **Pavla** se je poročila s **Kajetanom Huberjem**. **Pavla** je med svojim študijem nekaj časa pomagala v naši župnijski pisarni. Novoporočencema čestitamo in jima želimo obilo božjega blagoslova na skupni življenjski poti.

OBERHAUSEN

V februarju je bilo v Wettru spet eno izmed lepših slovenskih srečanj. Že med mašo je zapel v prijetni cerkvi sv. Avgušтина in Monike zbor **Slovenski cvet** - pripomogel je tudi vokalni kvintet **Slovenski fantje**. Obe pevski skupini delujeta na območju podružnic v Moersu. Občasno se seveda radi pridružijo kateri drugi podružnični skupnosti in jim pripravijo nekaj veselja ob prelepih zborovskih skladbah iz bogate zakladnice te umetniške zvrsti.

Slovenska podružnična krščanska skupnost v Wettru je glede petja ena najbolj razgibanih. Med sabo ima nekaj zares gorečih navdušencev za petje narodnih pesmi. Sicer nam ni nič nerodno, ko na koncu ugotovimo, da ni bilo intonančno najbolj izvrstno, je pa to pomanjkljivost gotovo nadomestil zanos in veselje nad domačo pesmijo. V tej skupnosti skoraj ne mine srečanje, da ne bi prepevali.

Naši pevci iz Moersa so se seveda prinesli v Wetter lepo zborovsko petje, kakor ga premore ta zavzeta skupina. Pesem je v cerkvi zazvenela kot pobožna molitev, prošnja, hvala in zahvala Bogu. Tako mešani zbor kot moški kvintet sta sodelovala pri bogoslužju z ubranimi glasovi, ki so nam dvigali srce k hvaležni in zaupni molitvi. Uho in srce sta uživala v blagih melodijah, ki so prosile in hvalile dobrega Boga. Tako lepo je moliti. Maša je bila kar prehitro pri kraju. Vsi smo se priporočili Materi božji Mariji za vodstvo po poti našega življenja.

Po maši je bil v lepi, novi dvorani koncert. Vsak zbor je prispeval pol programa. Na začetku smo se spomnili našega narodnega kulturnega praznika in se zahvalili za vso bogato kulturno dediščino, ki so jo naši predniki nagrmadili toliko, da je vsakemu izmed nas lahko v ponos. Prešeren je

le največji med mnogimi velikimi v zgodovini našega naroda. Praznik slovenske kulture nam tudi tukaj dviga zavest, da je treba svoje spoštovati in gojiti ter razvijati še naprej. Sicer smo izgubljeni v morju drugih kulturnih dediščin.

Pridne žene so za to priložnost posebej lepo in okusno pripravile večerjo. Ni manjkalo niti sladice, ki spada jo v pustni čas tako kot amen v cerkvi. Za vse požrtvovalnim in iznajdljivim vse priznanje in Bog povrni, ker ljudje ne moremo vsega.

STUTT GART:

Slovenske maše: aprila in maja:

Stuttgart: Sv. Konrad, Staffenbergstr. 52: 2., 9., 16. (velika noč) in 30. aprila ter 7., 14. in 21. maja ob 16.30.

Böblingen: Sv. Bonifacij, Koperikusstr. 1: 2. aprila in 7. maja ob 10.00.

Schw. Gmünd: Sv. Jožef, Jozefstr. 1: 9. aprila in 14. maja ob 9.30.

Schorndorf: Sv. Martin, Künkelinstr. 34: 16. aprila in 21. maja ob 8.45.

Aalen: Sv. Avguštin, Langertstraße 116: 16. 4. in 21. 5. ob 11.00.

Böckingen: Sv. Kilian, Ludwigsburger Str. 66: 22. aprila in 27. maja (sobota) ob 17.00.

Oberstenfeld: Srce Jezusovo,

Gehrstr. 3: 23. aprila in 28. maja ob 9.00.

Esslingen: Sv. Elizabeta, Hauserhaldenweg 38: 23. aprila in 28. maja ob 16.30.

Weißbach: v soboto, 1. aprila, ob 18.30

Praznovanje velikega tedna: Na cvetno nedeljo bo v Schw. Gmündu in Stuttgartu blagoslov zelenja - butaric. Na veliki četrtek in petek bo v Stuttgartu bogoslužje ob 19. uri, v soboto pa ob 21. uri skupaj z nemškimi verniki.

Blagoslov velikonočnih jedil bo v Esslingenu, v cerkvi sv. Elizabete, na veliko soboto, 15. 4., ob 16. uri (spovedovanje od 15. ure dalje), v Stuttgartu pa ob 18. uri v cerkvi sv. Konrada (spoved od 17.30).

SOBOTNA ŠOLA

Stuttgart: 1. in 8. aprila ter 6. in 20. maja od 15.00 do 17.00

Böblingen: 2. aprila in 7. maja od 9.00 do 10.00

SREČANJA ZA MLADE:

9. aprila POSTNI VEČER: SKRIVNOST KRIŽA in 13. maja: MAJA VSE CVETI, ob 18. uri.

Srečanje za mlade z vseh delov Nemčije: od 29. 4. do 1. 5. 1994 v Rot an der Rotu, prispevek 50 DM.

SVETOPISEMSKI VEČER bo zopet v petek, 21. 4., ob 19.30 v Slovenskem domu.

PRAZNOVANJA (godovi, rojstni-krstni dnevi, obletnice...) bodo **NA VELIKO NOČ**, 16. aprila, in 21. maja. Po maši vedno nazdravimo slavljen-cem v Slovenskem domu.

SLOVENSKI DOM:

Župnijska pisarna: torek: 9.00 - 12.00, petek: 9.00 - 12.00 in 16.00 - 19.00.

Karitas - Slovenska socialna služba: od ponedeljka do petka: 9.00 - 12.00: gospa Doroteja Oblak, tel.: 23 30 66.

Konzularni dnevi: Sophienstr. 25/II, Stuttgart, /0711/ 640 10 31/32: 6. in 12. aprila ter 4., 11. in 18. maja od 9.00 do 12.30 in od 13.00 do 16.30.

Za slovensko katoliško skupnost v Stuttgartu in okolici je bil februar zelo

Poroka v Prienu - Pavla Golob s svojim ženinom

razgiban. Kulturno društvo Slovenija - Stuttgart je priredilo v nedeljo, 5. februarja, lep večer v dvorani cerkve sv. Konrada. Poleg moškega pevskega zbora Domači zvon in ženskega pevskega zbora SKUD Triglav iz Sindelfingena so nastopili še mlajši in starejši recitatorji ter glasbeniki. Pesem in beseda je povezala vse, "ki v srcu dobro mislimo", in izzvenela v željo, celo v molitev: "Dokaj dni naj živi Bog, kar nas dobrih je ljudi!" Prireditelj ni bila le dostojna počastitev slovenskega kulturnega praznika, ampak za vse številne obiskovalce prijetna kulturna osvežitev.

Od 10. do 12. februarja se nas je več kot petdeset udeležilo seminarja za družine v Eriskirch Mossu ob Bodenskem jezeru. O "vzgoji v dveh kulturah" in drugih vzgojnih temah je govoril pedagoški vodja župnijskega vrtca Dominik Savio iz Domžal, g. Lojze Štefan. Strokovno predavanje o smislu družinskega življenja in povezanosti v družini ter pogovori v majhnih skupinah so nas v marsičem obogatili. Spoznali smo delovanje župnijskega vrtca v Domžalah, g. Janez Alijančič pa nam je predstavil še program in vzgojo na waldorfski šoli in tako še pod tem vidikom pokazal, kako krščanstvo pomaga družini pri vzgoji.

Direktor vrtca Dominik Savio se udeležencem seminarja iskreno zahvaljuje za dar, saj so ga bili zelo veseli. Vabijo nas, da se ob obisku v domovini ustavimo v Domžalah in si ogledamo njihov vrtec.

Prva skupina odraslih se je vključila v začetni tečaj slovenskega jezika, ki poteka v Slovenskem domu. 30-urni program bo skoraj dvajsetim udeležencem pomagal, da bodo lažje razumeli svoje slovenske prijatelje.

Pustno razpoloženje je odmevalo v soboto zvečer po maši v Heilbronn, saj je skupina zavzetih članov, sicer ne tako velike skupnosti, pripravila lep večer. Predstavitve nekaterih slovenskih pustnih običajev, nekaj dobrih mask, harmoniki g. Emila in g. Ferdinanda ter kitara in pesem gospe Marjete ter njenih otrok so vnesli pravo pustno razpoloženje.

Zelo uspela pustna prireditev je bila tudi v nedeljo, 26. 2., v organizaciji slovenske župnije in Kulturnega društva Slovenija - Stuttgart. Velika dvorana cerkve sv. Elizabete v Esslingenu je bila skoraj premajhna za vse obiskovalce. Program je bil zelo raznolik: ubrane pesmi moškega zbora Domači zvon, triki rokohitca Martina Bukovška, ples čarovnic, "kapucinske litanije"... Ob poskočnih vižah Slovenskih muzikantov ter dueta

"Petra in Barbara" pa so ves večer udeležence srbele pete. Pridno so si jih hladili na plesišču...

Postni čas smo začeli resno, z obredom pepeljenja, ki ni le znamenje minljivosti, ampak tudi upanja v novo življenje. Kajti kdor s Kristusom umira - izgoreva v ljubezni do Boga in bližnjega - z Njim vstaja v novo življenje!

V nedeljo, 5. marca, je predsednik dr. Jože Bernik po maši v Slovenskem domu predstavil delo Svetovnega slovenskega kongresa, v soboto se je namreč udeležil občnega zbora SSK, Konference za Nemčijo. Zanimivo je bilo prisluhniti njegovim mislim in odgovorom na naša vprašanja. Naša glavna naloga je, da bi se ljudje slovenskega rodu ter njihovi neslovenski zakonski partnerji in prijatelji po vsem svetu čutili med seboj povezane v občestvo, v združeno slovensko skupnost. Zato je treba negovati duha vzajemnosti, medsebojne povezanosti in zavezanosti, enotnosti, strpnosti in spoštovanja.

21. februarja smo se v Esslingenu poslovili od dobre matere in babice gospe Julijane Markovič. Ob sončnem vremenu in žvrgolenju ptic smo ljubiteljico cvetja in glasbe pospremili h grobu. Njeno 81-letno življenjsko potovanje se je končalo, tudi trpljenje je minilo. Okrepljena z zakramenti se je mirno poslovila in pridružila svojemu možu. Naj uživata veselje božjega kraljestva. Domačim pa izrekamo iskreno sožalje.

Vsem rojakom želim tudi v imenu katehistinje s. Mateje in socialne delavke gospe Oblakove blagoslovljene praznike Gospodovega vstajenja!

Janez Šket

(Pariz) Mladi iz Pariza z vrstniki iz Bohinjske Bistrice

V Esslingenu je v nedeljo, 26. februarja, popoldne potekala tradicionalna pustna prireditev. Tradicionalna po imenu, vsebinsko pa v popolnoma novem, sproščenem slogu, času primernem in navzočim v pravo poslastico pod režijskim vodstvom gospoda Antona Strojana. Duet sester Petre in Barbare je že pred nastopom požel lep aplavz, saj sta nam tudi

tokrat med prireditvijo prijetno prepevali znane melodije. Moški zbor **Domači zvon** pod vodstvom **gospoda Damjana Jejčiča** je prireditev obogatil s slovenskimi narodnimi pesmi. Slovenski muzikanti iz **Sindelfingena** pa so s svojimi vižami izzivali plesalce. V skrivnosti čaranja nas je popeljal naš strokovnjak **gospod Martin Bukovšek**. Odlično mu je uspela zlasti dodatna točka s suknjičem. Kuharske sposobnosti ali "Kako je to pri nas doma" nam je pripovedoval njegov oče **Stanko**. Prihod čarovnic iz **Swieberdingena**, "**Gagerbacher - Hexen**", ki jih je **pripeljala** gospa **Kati Strijan**, je bila prava poživitev naših dosedanjih prireditev. Njihov nastop je prinesel v nabito polno dvorano pravo pustno razpoloženje. Ples čarovnic in venček slovenskih narodnih sta bila izjemna dogodka.

Na nenapovedanem tekmovanju nastopajočih so po splošni oceni "kapucinske litanije", pristrčno jih je zapel **gospod Janez Šket**, ob sodelovanju vseh navzočih, obudile spomin na pesem o častitljivi bradi kapucinov - "**O venerabilis barba capucino- rum**".

Kaj bi bil pust brez naše policije, njen uniformiran predstavnik je dostojno zastopal njene vrste in osvojil prvo nagrado za moško masko - metlo, da bo lahko pometal tudi v tujini. Želimo mu več uspeha, kot ga imajo nekateri njegovi stanovski kolegi v domovini in kadar so na "delu" na tujem.

Celotno prireditev sta lepo povezovali **Irena in Martina**. Ob zvokih **Slovenskih muzikantov** so se pri mizah, obloženih s pustnimi dobrotami - prispevek naših pridnih gospodinj - (ta lepi običaj naj še naprej ohrani- jo), zabavali dolgo v noč.

Poseben pozdrav z željami, da se spet zdrava vrne med nas, smo poslali **Doroteji Oblak**, ki je trenutno na zdravljenju v bolnišnici. To je ena izmed tistih nevidnih gospa - in med Slovenci v tujini premalo priznanih - ki je naši skupnosti dala to, kar je, da smo danes ponosni na naš izvor, česar tudi v preteklosti nismo zanikali.

Celotno prireditev je pripravilo

Kulturno društvo Slovenija - Stuttgart in Slovenska katoliška župnija Stuttgart. Za požrtvovalno delo pri tej in dosedanjih prireditvah pa gre zahvala tudi gospodu **Ladislavu Oblaku** in vsem drugim prizadevnim članom.

Vas lepo pozdravlja glas iz Stuttgarta

Peter Kajzer

švica

SOLOTHURNSKO OBMOČJE Pustovanje

Za januarskim zatišjem se je v dveh naših središčih spet oglasila harmonika, kitara in še kaj. Tako je v BERNU na prvo soboto, 4. februarja, padla zamisel, da bi nekoliko popustovali (naslednja maša je namreč bila na vrsti že v postnem času) in hkrati praznovali 80-letnico življenja **Dolenčeve mame** iz Kranja, ki je za nekaj časa prišla na obisk k svoji hčeri **Miji**. Zamisel je hitro pognala korenine, zacvetela in na omenjen datum prinesla svoj sad. Tam so - po

maši, ki je bila ob 17. uri - v župnijski dvorani pridne roke in radodarna srca poskrbela za okrepčilo v trdnem in tekočem stanju, s čimer so nam v kuharskih uniformah stregli **Ivan, Ervin in Jože**, Feldinov duet je iz svojih glasbil izvajal živahne viže, **mama Francka** pa je kljub osmim desetletjem mladostno žarela. *Bog ji daj še veliko srečnih let!*

Čez tri tedne, na pustno soboto, 25. febr., je sledilo pustovanje v LIESTA-LU. Ker je bilo namenjeno širšemu krogu, je bilo tudi več ljudi. Tudi tam je bila najprej maša ob 17.30, nato pa v župnijski dvorani vesela pustna zabava. Ker so za nami imeli mašo domači farani, smo ta čas izkoristili za večerjo in se ob dobri kapljici krepko podložili z okusnimi rebrci. Za popestritev večera je bil odprt celo majhen barček. Kuhinjskemu in strežnemu osebju zares vse priznanje!

Ko je ura odbila osem, se je s poskočnimi vižami oglasil povabljeni ansambel iz Slovenije "Ljudski godci iz Svečine". Lepo so se najprej predstavili s svojimi "ljudskimi" glasbili, kakršna so bila v rabi (že) v precej oddaljeni preteklosti, potem pa s sodobnejšimi skrbeli za veselo in vroče počutje.

Pustovanje pa seveda ni brez pust-
(nadaljevanje na strani 34)

(Anglija) Grof Nikolai Tolstoy (prvi z desne) in nekatere slovenske priče vetrinjske tragedije

kaj, ko bi se malo vadili v slovenščini

• SKLANJAJ V EDNINI IMENA S PRIIMKI IN NAZIVI:

Primer: pisatelj Josip Jurčič, pisatelj Josipa Jurčiča, pisatelj Josipu Jurčiču, pisatelj Josipa Jurčiča, pri pisatelju Josipu Jurčiču, s pisateljem Josipom Jurčičem. doktorica Marija Plevnik, sosed Tone Mihelač, oče Jože Janša, škof Alojz Uran, sestrična Nives Lokar.

• DOPOLNI NASLEDNJE STAVKE S SAMOSTALNIKOM HČI V EDNINI, DVOJINI IN MNOŽINI:

Tedaj je Tone zagledal Ostal je brez Dovolili so jim govoriti s Pri sta se mudila ves dan.

• POIŠČI NAPAKE V ZVEZI S PRIDEVNIKOM:

Hrepeneli so po sončnemu

bukovemu gozdu. Naj ti opišem ta strašen dogodek. V hotelu Špik je spal mladi francoski turist. Delovnega človeka vsi spoštujejo. Preživljati mora štiri male otroke. Vsi so govorili o skromnemu sodelavcu. Pri dobremu prijatelju si vedno zaželen. O staremu konju ni bilo ne duha ne sluha.

• POSTAVI PRIDEVNIKE V OKLEPAJU V PRIMERNIK ALI PRESEŽNIK:

Ta prepad je (globok) od onega. Sveder, s katerim vrtaš, je (mehak) kot moj, zato ti posodim svojega. Po (ozek) poti, kakor je ta, še nisem vozil. Odmor je bil (dolg), kot so imeli v načrtu. Mislim sem, da bo grča (trda), kot je bila v resnici. Noč sredi gozda je (črna) kot na planem. Z vzgojo skušamo človeka napraviti (dober), kot je po naravi.

• POSTAVI NEDOLOČNIKE V OKLEPAJU V DOVRŠNO IN NEDOVRSNO OBLIKO:

Primer: (Posedeti) je pred hišo. Posedel je pred hišo. Posedal je pred hišo.

(Nositi) je težko breme. (Kupiti) je v zadruzi. Boš videl, da bo vsemu (pritrditi). Izpod venca las se (posmehniti) njene oči. Naj si kar (sleči) suknjič. Otroci (lesti) na drevje. Pred hišo so (opaziti) sončni mrk.

• POSTAVI NASLEDNJE STAVKE V PRETEKLI ČAS:

Povedal bi, pa si ne upam. Ko bi imeli še kaj denarja, bi nas ne bilo strah. Rad bi splezal čez plot, a ne morem. Če bi se utrgala vrv, bi padel v globino.

• POPRAVI NAPAKE PRI RABI POVRATNIH GLAGOLOV:

Še vedno pred mano leskečejo

anton vodnik pomladni spev

Kdo, o kdo prihaja k meni?

Kakor valovi zeleni
so bliže in bliže mi griči.
Z rokó bi dotaknil se
skale,
praproti, breze in bora...
Kako svetlí se temna gora!
Nad njo so se meglice
stkale,
kot bi zlate sence nanjo
pale.
Nad tihimi vasmi v dolinah,
kjer dolgo dolgo zvon brni
po izbah in nebá globinah,
mavrice so zasijale,
da divje golobice v
pečinah
spreminjasto so
zableščale.

Okrog mene vse stvari,
drevje, ptiči, skale,
na tihem so se zbrale
kakor zvesta čreda,
ki z mirnimi očmi

iz dna svetá me gleda -
dobrega prijatelja, sosedo,
pastirja z jutranjih gorá,
s plaščem višnjevim
lahno lahnó odetega -

Prišel iz sončnih sem vasi,
kjer nad hišami, vrtovi
vsak oblak se zaiskri
v svetlobi vedno novi -
ko veter, to srebrno jadro,
opoldne čez poljé hiti.

Krotki griči kot velblodi
pred menoj so pokleknilí,
da bodo me nosili
v neznane svetle kraje.
S plameni okrog glave
skoz oblake, čez puščave
bomo jezdili v daljave
z ognjenimi očmi,
doklér ves svet
ne bo pomladni vrt,
doklér na vsaki mizi
ne bo zagorel cvet -

tvoje oči. Ali upaš skočiti čez tistole oviro? Tedaj začne doba nasilja. Tukaj neha drugo poglavje. Pouk konča ob 13.30.

REŠITVE:

• SKLANJANJE IMEN S

PRIIMKI IN NAZIVI: doktorica Marija Plevnik, doktorice Marije Plevnik, doktorici Mariji Plevnik, pri doktorici Mariji Plevnik, z doktorico Marijo Plevnik; sosed Tone Mihelač, sosed Toneta Mihelača, sosedu Tonetu Mihelaču, sosedu Tonetu Mihelaču, s sosedom Tonetom Mihelačem; oče Jože Janša, očeta Jožeta Janše, očetu Jožetu Janši, očeta Jožeta Janšo, pri očetu Jožetu Janši, z očetom Jožetom Janšo; škof Alojz Uran, škofa Alojza Urana, škofu Alojzu Uranu, škofa Alojza Urana, pri škofu Alojzu Uranu, s škofom Alojzom Uranom; sestrična Nives Lokar, sestrične Nives Lokar, sestrični Nives Lokar, sestrično Nives Lokar, pri sestrični Nives Lokar, s sestrično Nives Lokar.

• **SAMOSTALNIK HČI V EDNI-NI, DVOJINI IN MNOŽINI:** Tedaj je Tone zagledal hčer. Ostal je brez hčere. Dovolili so jim govoriti s hčerjo. Pri hčeri sta se mudila ves dan. Tedaj je Tone zagledal hčeri. Ostal je brez hčera. Dovolili so jim govoriti s hčerama. Pri hčerah sta se mudila ves dan. Tedaj je Tone zagledal hčere. Ostal je brez hčera. Dovolili so jim govoriti s hčermi. Pri hčerah sta se mudila ves dan.

• **NAPAKE PRI RABI PRI-DEVNIKA:** Hrepeneli so po sončnem bukovem gozdu. Naj ti opišem ta strašni dogodek. V hotelu Špik je spal mlad francoski

turist. Delavnega človeka vsi spoštujejo. Preživljati mora štiri majhne otroke. Vsi so govorili o skromnem sodelavcu. Pri dobrem prijatelju si vedno zaželen. O starem konju ni bilo ne duha ne sluha.

• **PRIMERNIK ALI PRESEŽ-NIK:** Ta prepad je globlji od onega. Sveder, s katerim vrtaš, je mehkejši kot moj, zato ti posodim svojega. Po ožji poti, kakor je ta, še nisem vozil. Odmor je bil daljši, kot so imeli v načrtu. Mislil sem, da bo grča trša, kot je bila v resnici. Noč sredi gozda je bolj črna kot na planem. Z vzgojo skušamo človeka napraviti boljšega, kot je po naravi.

• **NEDOLOČNIKI V DOVRŠNI IN NEDOVRŠNI OBLIKI:** Nesel je težko breme. Nosil je težko breme. Kupil je v zadrugi. Kupoval je v zadrugi. Boš videl, da bo vsemu pritrديل. Boš videl, da bo vsemu pritrjeval. Izpod venca las se posmehnejo njene oči. Izpod venca las se posmihajo njene oči. Naj si kar sleče suknjič. Naj si kar slači suknjič. Otroci lezejo na drevje. Otroci lazijo na drevje. Pred hišo so opazili sončni mrk. Pred hišo so opazovali sončni mrk.

• **STAVKI V PRETEKLEM ČA-SU:** Povedal bi bil, pa si nisem upal. Ko bi bili imeli še kaj denarja, bi nas ne bilo strah. Rad bi bil splezal čez plot, a nisem mogel. Če bi se bila utrgala vrv, bi bil padel v globino.

• **POVRATNI GLAGOLI:** Še vedno se pred mano leskečejo tvoje oči. Ali si upaš skočiti čez tistole oviro? Tedaj se začne doba nasilja. Tukaj se neha drugo poglavje. Pouk se konča ob 13.30.

Pripravil Milan Kobal

izražajmo se lepo

DRUG, DRUGA, DRUGO
- *pridevnik, veliko rabljen v raznih zvezah:* Drugi kraji, drugi ljudje. Lahko pridemo kak drug dan? To ga kaže v drugi luči. Šel je v samostan, kjer je ločen od drugega sveta.

- *samostalniško rabljen:* To je bil nekdo drug. Vsak drug bi bil boljši. Poleg drugega dobite še denar. *Z nikalnico je pomen poudarjen:* Ne je nič drugega kakor riž. Ne zna nič drugega kakor svoje narečje.

DVAKRAT TOLIKO
pomeni isto kakor še enkrat toliko. V prvem primeru množimo, v drugem prištevamo: Ta obleka stane letos dvakrat toliko kakor lani - stane še enkrat toliko kot lani. *Podvojitve je izražena s prislovom še, zato tega ne smemo izpuščati. Napačno je pisanje, češ da je bilo "požarov letos trikrat več kakor lani". Nedvoumno je samo trikrat toliko kakor lani.*

DVOJINA je posebnost slovenščine, ki jo je vredno ohraniti. Pogostne napake: "Pred dvema leti" sem kupil nov avto. *Pravilno:* Pred dvema letoma sem..... "Z dvema srci" nisem mogel zmagati. *Pravilno:* Z dvema srcema...

Prislov se glasi drugače; Zdaj govoriš čisto drugače. Ne bo nič drugače, čeprav so ti obljubili.

(nadaljevanje s str. 31)

nih mask. Tudi tokrat jih je bilo nekaj. Najlepše tri so prejele nagrado.

Sobota se je kar prehitro prevesila v nedeljo in počasi je bilo treba utihniti ter pospraviti dvorano. Doživetega veselja pa nismo pustili pri izhodu.

In še nekaj: V VISPU smo se v sredo, 8. februarja, zbrali k večerni maši in tudi tako počastili največjega slovenskega pesnika Prešerna. Spomnili smo se ga tudi kasneje pri skupni večerji, ko smo zapeli nekaj njegovih pesmi. Seveda je glavno mesto med njimi imela Zdravljica.

Jan

vaše misli

Spoštovani,

v prilogi Vam pošiljam moje mnenje oz. stališča v zvezi v Vašim uvodnikom v februarški reviji Naša luč. Tako pozno Vam pošiljam zaradi tega, ker najprej nisem želel polemizirati oz. pojasnjevati svojega stališča, izraženega na seji častnega odbora državnega zbora za počastitev 50. obletnice konca II. svetovne vojne in zmage nad fašizmom in nacizmom. Toda ker je g. Gril dogajanje na isti seji opisal tudi v reviji Misli, ki izhajajo v Avstraliji, menim, da je za objektivno obveščanje Vaših bralcev treba osvetliti moje stališče:

V celoti se strinjam z ugotovitvijo g. Bekša, zapisano v februarškem uvodniku revije "Naša luč", da bi moral predstavnik Slovenske izseljenske matice v častnem odboru državnega zbora za počastitev 50. obletnice konca II. svetovne vojne in zmage nad fašizmom in nacizmom zagovarjati misli in hotenja slovenskih izseljencev. In prav zato sem na zadnji

seji omenjenega odbora bil proti predlogu dr. Grila za razširitev let tega.

Po svetu deluje kar nekaj deset slovenskih društev, ki so številčnejša, starejša kot društvo Zedinjena Slovenija iz Argentine, katerega predsednika g. Vivoda, je dr. Gril predlagal za novega člana omenjenega odbora. Ker nisem smel delovati diskriminatorno do drugih slovenskih društev po svetu, ki nimajo oz. ne morejo imeti svojega predstavnika v odboru, sem moral glasovati proti predlogu dr. Grila.

To toliko bolj, ker moram v tem odboru zastopati prav vse izseljence, tudi tisto množico potomcev slovenskih izseljencev, ki so v času II. svetovne vojne živeli v severni ali južni Ameriki in so kot vojaki zavezniških armad delovali na bojiščih Evrope in drugod po svetu.

V okviru posebnih organizacij, ki so jih slovenski izseljenci name-noma ustanavljali (SANS, ZOIS) skupaj z že obstoječimi bratskimi in podpornimi organizacijami, so organizirali velike zbiralne akcije za pomoč stari domovini. Samo združenje ZOIS je na ta način zbralo 20 milijonov dolarjev. Znana so tudi politična prizadevanja slovenskih izseljencev v dobrobit NOB (dopisovanje Louisa Adamiča in takratnega ameriškega predsednika Theodora Roosvelta).

Nikakor pa nisem proti preučevanju ali popravljanju krivic, storjenih med in po koncu II. svetovne vojne. Prepričan sem, da ta častni odbor ni mesto za to.

Tajnik SIM
Janez Rogelj

vrenje v slovenskem kotlu

(nadaljevanje s strani 13)

bomo morali na koncu popustiti nekaterim italijanskim zahtevam (med drugim vrniti del nepremičnin na Obali), ali pa javnost kratkomalo laže prenese **neprijetne novice**, če jim jih kdo spravi v "lep paket". Vendar je eno in drugo zelo slabo, saj potrjuje, da so (prvič) Slovenci po duši oportunisti in (drugič) da slabo razlikujejo med bolj in manj tehtnimi predlogi in se pri njihovi presoji odločajo predvsem na podlagi "veščnosti in simpatičnosti predlagateljev". Če stvar obrnemo in pogledamo nanjo ozko politično, lahko rečemo, da je zasuk velika zmaga liberalnih demokratov. Kaže namreč, da jim javnost na prvi pogled precej bolj zaupa, kot je lansko jesen krščanskim demokratom. Nekateri so takrat glasno vpili, da naj bi "brez kakršnega koli razloga preveč popustili svojim sobesednikom". **Zdaj so razmere precej podobne, a se ne dogaja nič.** Na del Slovencev se torej da močno vplivati, imajo pa tudi čisto poseben odnos do nekaterih politikov in njihovih dejanj. Ali z drugimi besedami: **očitno so jim močno pri srcu tisti z "deškimi obrazi"** oziroma nekoliko bolj sproščenega videza, za katere naj bi se že od daleč zdelo, da ne morejo narediti nič slabega. Tako tudi ni nič presenetljivega, da so bili Thalerjevi pogovori z italijansko zunanjjo ministrico Agnellijevo sprejeti s precejšnjim zaupanjem in da so mnogi brez zadržkov verjeli

skoraj vse, kar je povedal. **A kaj, če je "nadobudni diplomat z nekoliko prevelikimi šolarskimi očali" kljub vsemu kaj zamolčal...**

Neizpodbitno je namreč, da EU sedaj zahteva **brezpogojno spremembo slovenske ustave**, če naj bi se pogajanja kakor koli nadaljevala, in je tako rekoč že odločeno, da mora naša država omogočiti nakup nepremičnim tujim državljanom. Skratka: Italiji se je takoj uresničila ena od glavnih zahtev, Slovenija pa v bilateralnih dogovarjanjih ni dobila v zameno ničesar, razen načelne privolitve vse petnajsterice za začetek pogajanj o pridruženem članstvu. Diplomatski opazovalci so potem sicer opozarjali, da vse to "nič ne pomeni", vendar je bila ministrica Agnellijska pretekli petek v senatnem odboru povsem nedvoumna: rimska vlada naj bi kadar koli ustavila pogajanja, če bi se ji zazdelo potrebno, in vztrajala pri "vrnitvi italijanskih nepremičnin na slovenskih tleh". Poleg tega pa je izrekla še eno zanimivo trditev: **gladko je zavrnila vsakršno možnost, da bi se Italija pogovarjala o položaju slovenske manjšine na njenih tleh**, češ da je to "povsem neumestno in nepotrebno". V tako odklonilni obliki tega v Rimu že dolgo ni kdo izrekel, vendar do danes še nobena slovenska manjšinska organizacija v Italiji ni zaradi tega ostro protestirala. Res bi bilo zanimivo vedeti, kaj se dogaja. Ali res drži, denimo, da predstavniki nekaterih manjšinskih organizacij ravna jo silno dvolični in da so nepopustljivi (po mnenju enih celo oholi) do vlade v Ljubljani, do oblasti v Rimu pa poslušni in ponižni.

Vlada, v kateri je strankarski vpliv tako pomemben in v kateri

se naredi vse, da bi se znebili nekega ministra, pa v diplomaciji ne more biti zanesljiva. Zato je treba bolj kot pred šestimi meseci preučiti vse vidike pogajanj z Italijo in preprečiti, da bi nekdanja (namišljena) nepopustljivost nenadoma prešla v absolutno popustljivost. Podobni dogodki so iz zgodovine znani in so bili močno izpopolnjeni zlasti med kavkaško "demokracijo": najprej je ena partijska frakcija zaradi neke politike uničila drugo, potem pa je to politiko sama prevzela. Tako se tudi sedaj zdi, da sta **LDS in dr. Janez Drnovšek napadala lani Oglej, zato da bi se znebila Lojzeta Peterleta, potem pa sta v marsičem prevzela njegovo vsebino...**

Toda če je bilo oglejsko dogovarjanje slabo takrat, je najbrž tudi danes, ne glede na morebitne spremenjene mednarodne okoliščine, o katerih se zadnje dni toliko govori. A vse omenjeno je že stvar podrobne analize. Ta trenutek so politično zanimivejši spopadi v slovenski koaliciji, saj se medsebojne intrige nadaljujejo, največja pozornost pa je usmerjena na "kontrolno pozicij"...

Toda to še ni vse: **ostra pisma si izmenjujeta tudi Drnovšek in nadškof dr. Alojzij Šuštar**, ker vlada zameri Cerkvi "preveč trda stališča do državnih stvari", Cerkev pa zahteva svojo imetje. Dopisujejo si tudi številni poslanci, velika **zamera pa je zlasti med škofi in predsednikom države Milanom Kučanom**: ko jih je namreč pred dnevi v zboru povabil na pogovor, da bi jih prepričal, da ni proslava ob 50. obletnici zmage nad fašizmom nič slabega, so mu gladko rekli, da na partijske sestanke že nekaj časa ne hodijo več..

OB OBISKU G. PETERLETA V NOVEM MESTU

"Prepričan sem, da lahko na novih volitvah računamo na lep volilni rezultat, saj imamo jasen program in rezultate. Nismo obljubljali sto tisoč delovnih mest, zato pa so naši ministri zaslužili za veliko novih telefonov, za naglo izboljšanje položaja železnice, za gradnjo cest, za izboljšanje položaja kmetijstva itd. Ni pa demokracija kriva za propadanje podjetij in v parlamentu moramo paziti, kaj bomo reševali, saj vse tega ni vredno", je menil Peterle.

Vztrajanje SKD v vladi je Peterle utemeljil s tem, **da lahko tako kaj naredijo in hkrati kontrolirajo drugo stran**. Za še boljše delo in uspeh na volitvah je napovedal spremembe v organizaciji stranke za uvedbo regijskih tajnikov in natančen pretres vseh kandidatov. Povedal je, da je prepričan, da čaka LDS na volitvah novo razočaranje, podobno tudi SLS, češ da Podobnik le hodi od ene tiskovne konference do druge in obljublja stvari, ki jih ne more narediti. Ocenil je, da so **možnosti za združitev z SLS zelo majhne** in da razdelitev na SKD, SLS in SDSS ni dobra, saj si med sabo "kradejo" glasove volilcev. "Če ne bi bilo revolucije, bi bila to ena stranka, z imenom SLS", je menil Peterle in še povedal, da bo SKD letos proslavljala zmago nad fašizmom in nacizmom, ne pa tudi revolucije.

Na nedavno zeleno luč za približevanje Slovenije EU je spomnil notranji minister Andrej Šter, drugi novomeški gost, ki je menil, da Peterletu, ki da je dogovoril več od doseženega, niso dovolili uspeha, ker je predsednik SKD.

DELO - 12. 3. 1995

oglasi

• DRAGI ROJAKI, POTUJETE V ITALIJO? **Na pragu domovine, v središču stare Gorice**, ob lepem drevoredu Corso Italia, Vas pričakujemo v PALACE HOTELU***, najboljšem in največjem hotelu v mestu. Najmodernejši komfort (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija). Rojaki imajo 15 % popusta. – PH-PALACE HOTEL***, Corso Italia 63, I-34170 Gorizia, tel. 04 81 / 821 66, telex 461154 PAL GO I, fax 0481 / 31 658.

• **V večnem mestu Rimu** pa Vam je na voljo HOTEL EMONA***, prav tako z vsem komfortom (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija), sprejelo pa Vas bo slovensko osebje. Rojaki imajo 15 % popusta. – HOTEL EMONA***, Via Statilia 23, 00185 ROMA, telefon 06 / 7027827 / 70227911, fax 06 / 7028787. – Pričakujemo Vas! – Lastnik obeh hotelov: Vinko Levstik.

• Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Obrnite se na naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden bei Düsseldorf. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

• RAČUNALNIKI: Sinclair 48 K DM 245,-. Vse vrste Commodore, Schneider, Atari RADIOAPARATI, AVTORADIO Hi-Fi. Razni stroji in orodje.

Eksportni popust. – Jode Discount Markt, Schwanthaler str.1, 80336 München 2, BRD.

• PREVODI – Sodno zapriseženi prevajalec za nemščino mag. Slavko Kessler vam uradno prevede vse vrste listin in strokovnih besedil. Telefon 80538 München, Liebigstr.10, tel.: 089 / 22 19 41, fax 089 / 29 16 16 27.

• V Frankfurtu, nedaleč od velesejma, Vas v restavraciji hotela FRANKENHOF, Lorbacherstr. 3, tel. in faks 069 738 00 18, postrežejo z izvrstnimi jedmi (tudi slovenskimi). Z nizkimi cenami in kvaliteto se priporočata Silvija in Tine Bibič.

• V Sp. Kungoti pri Mariboru vzajemem konje v pension. Na voljo so boksi 3 x 3 m, manež 20 x 60 m, parkour, pašniki, padag, tuš, 3xdnevno krmljenje, klubski prostori, stalni trener, učenje jahanja in korektura g. Slavka Vašeka. Telefon ob delavnikih do 14. ure 062/212 941, doma 062/658 522, Jožek Fraudošek, Gradiška 412, 62211 Pesnica.

• V bližini Dramelj na lepi sončni legi je na prodaj 1 ha zemlje z nedograjeno hišo. Cena po dogovoru. Zelo primerno za vikend. Pokličite na številko 063 763-382 vsak dan od 18. do 20. ure.

• Prodajam hišo na Vačah pri Litiji - središče Slovenije - na parceli 1.100 m2 ob asfaltni cesti. Cena 90.000 DEM. Informacije po telefonu: Marjan Kuhar - 02054 -16462 - Essen 45219.

• Prodajam starejšo hišo z dvoriščem v Miklavžu pri Mariboru. Gospodarsko poslopje meri 50 m2, dvorišče 784 m2 in ima dva izvoza - primerno za obrt. Cena 130.000 DEM. Telefon v Nemčiji 08654 - 62704 ali 08654 - 69316. Informacije doma pri Marjanu Dobrajcu, Ptujška c. 70, Miklavž pri Mariboru, telefon 062 - 692 744.

• Na Zg. Polskavi prodajam dvostanovanjsko hišo z veliko garažno teraso. Parcela meri 3.000 m2. V hiši je voda, elektrika in centralna napeljava. Cena 165.000 DM. Resni interesi se javite na tel. 07393 - 60102 (zahodna Nemčija).

• ZDOMCI IN POVRATNIKI POZOR! Na Štajerskem v bližini Laškega, znane-ga zdravilišča, prodajam srednjeveliko stanovanjsko hišo skupaj z 2.143 m2 zemljišča. Hiša je pod streho z vgrajenim stavbnim pohištvo, priključenim vodovodom, elektriko in telefonom. Stoji ob asfaltni cesti v bližini avtobusne postaje. Na zalogi je tudi precej gradbenega materiala za dokončanje. Cena okrog 60.000 DEM. Vse informacije po telefonu 063/731-341 ali na naslovu.

**Če potujete v München,
Vas pričakuje
HOTEL ERBPRINZ
Sonnenstr. 2, 80331 München 2
tel. 089 / 59 45 21
Družina Zupan**

preberite!

MALE OGLASE sprejema uredništvo "Naše luči", Poljanska cesta 2, 61000 Ljubljana, do 5. v mesecu pred naslednjo številko. Oglasi smejo obsegati največ 100 besed. Za vsebino oglasov uredništvo ne odgovarja. Uredništvo posreduje le naslov oglaševalca, na druga vprašanja glede malih oglasov ne odgovarja. Kdor hoče zvedeti za naslov oglaševalca, naj pošlje v pismu, v denarju ali v mednarodnih poštinih kuponih pristojbino za dvojne pisem za tujino.

vsaj majčkeno se nasmejčkajte!

Zdravnik je Alešku predpisal zdravilo zaradi pomanjkanja železa. Alešek je ves v skrbeh vprašal mamo:

- Ali lahko jemljem to zdravilo tudi v dežju ali pa bom takrat zarjavel?

- Ali veš, kaj to pomeni, da me moj pes zavoha že na dvesto metrov?

- Da bi se moral pogosteje umivati!

- Slišala sem, da je vaš mož v bolnišnici. Kaj pa mu je?

- Nekaj je imel na kolenih.

- Pa menda ne kakšen tur ali kaj podobnega?

- Ne, tajnico!

- Dokazali so, da je uživanje alkohola škodljivo za vid.

- To pa ne bo držalo. Kadar ga imam dovolj pod kapo, vidim celo dvojno!

Prijatelj zaupa prijatelju:

- Moja žena je kot fotograf. Ne smem se nikamor premakniti in vedno moram biti nasmejan.

Na voziškem izpitu:

- Stopite iz avta, padli ste.

- Zakaj, saj še voziti nisem začel?

- Zato, ker ste sedli na zadnji sedež.

- Vsak po svoje, rad imam ribe, toda ne prenesem vode!

- Gospod šef, tu je bil nekdo, ki je grozil, da vam bo polomil vse kosti.

- In kaj ste mu rekli?

- Da mi je zelo žal, ker vas ni tu.

Vodnik vpraša rekruta:

- Kaj naredi vojak najprej, preden začne čistiti puško?

- Najprej pogleda številko

puške, da ne očisti tuje.

Paznik vpraša novega zapornika:

- Zakaj ste pa vi tu?

- Zaradi konkurence. Država tiska enake bankovce kot jaz.

Gospodinja odpre vrata in zagleda na pragu dva berača.

- Sramota, zdaj sta pa že dva!

- Oprostite, to bo trajalo

samo nekaj dni, toliko da prijatelja vpeljem v posel.

- Ali se je Tonetova svatovščina srečno končala?

- Je. Nevesta ga je po štirih tednih le našla.

Hiša je vsa v plamenih, mož in žena skočita zadnji trenutek skozi okno na cesto. Pa reče žena vsa srečna:

- Dragi, danes sva pa v našem dolgoletnem zakonu prvič šla skupaj iz hiše!

Mož prinese z lova odrtega zajca.

- Kaj si ga res ti ustrelil? Zakaj pa je brez kože?

- Ustrelil sem ga, ko se je kopal.

- Poročila si se iz čiste ljubezni?

- No, z rahlo primesjo avta in stanovanja.

- V redu, v redu, povejte le, kako se počutite?

SLOVENSKE KATOLIŠKE ŽUPNIJE PO EVROPI**ANGLIJA****LONDON SW9 OLS, 62, Offley Road**, tel. + faks 0171 - 735 - 6655, *Stanislav Cikanek***AVSTRIJA****A-1050 WIEN, Einsiedlergasse 9-11**, tel. 1-554 2575, *Anton Štekl***A-8020 GRAZ, Mariahilferplatz 3**, tel. 0316 - 91 31 69 - 37, *p.mag. Janez Žnidar***A-4053 HAID b. Anselden, Kirchenstraße 1**, tel. 07229 - 88 3 56 - 3 (ob petkih popoldne in ob sobotah), *Ludvik Počivavšek***A-6800 FELDKIRCH / Vorarlberg, Herrengasse 6**, tel. 0 55 22 - 73 1 00 in 34 - 85, *Janez Žagar***A-9800 SPITTAL / Drau, Fridtjof-Nansen-Str. 3****BELGIJA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, tel. in faks 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***B-6200 CHÂTELINEAU, 10, rue de la Revolution**, tel. 071 - 39 73 11, *Kazimir Gaberc***FRANCIJA****F-92320 CHATILLON, 3, Impasse Hoche**, tel. 1-42 - 53 64 43, faks 1-42 53 56 70, *prelat Nace Čretnik, Silvo Česnik, Martin Retelj***F-57710 AUMETZ, 9, rue Saint Gorgon**, tel. 82 91 85 06, *Anton Dejak***F-57800 MERLEBACH, 14, rue du 5 Decembre**, tel. 87 81 47 82, *Jože Kamin***F-06300 NICE, 17, rue de Sospel**, tel. 93 56 66 01, *Franjo Pavalec***HRVAŠKA****41090 ZAGREB, Vrapčanska 114, Andrej Urbančl, CM**, tel. 041 - 156 573**ITALIJA****SLOVENIK, I-00178 ROMA, Via Appia Nuova 884**, tel. 06 - 718 47 44, faks 06 - 718 72 82, *mshr. dr. Maksimilijan Jezernik***MILANO: mshr. dr. Oskar Simčič, Corte S. Ilario 7**, 34100 Gorizia, tel. 0 418 - 32 123**NEMČIJA****D-10829 BERLIN, Kolonnenstr. 38**, tel. 030 - 784 50 66, fax 030 - 788 33 39, *Martin Horvat*, tel. 030 - 788 19 24**D-46149 OBERHAUSEN, Oskarstr. 29**, tel. 0208 - 64 09 76, *Janez Pucelj*, tel. + faks 0208 - 644 277, *Stanislav Čeplak*, diakon**D-50674 KÖLN, Moltkestr. 119 - 121**, tel. 02 21 - 52 37 77, *Martin Mlakar***D-60596 FRANKFURT, Holbeinstr. 70**, tel. 069 - 63 65 48, *Janez Modic***D-68159 MANNHEIM, A 4, 2**, tel. 06 21 - 28 5 00, *Bogdan Saksida***D-85055 INGOLSTADT, Feldkirchner Str. 81**, tel. 08 41 - 59 0 76, *Stanislav Gajšek*, tel. + faks 0841 - 92 06 95**D-70184 STUTTGART, Staffenbergstr. 64**, tel. 07 11 - 23 28 91, *Janez Šket*, tel. + faks 07 11 - 2 36 13 31**D-72764 REUTLINGEN, Krämerstr. 17**, tel. 07 121 - 45 2 58, faks 07121-47227 *Janez Demšar*, Urbanstraße 21, D-72764 Reutlingen, tel. 07 121 - 44 7 89**D-86199 AUGSBURG, Klausenberg 7c**, tel. 08 21 - 97 9 13, *Jože Bucik***D-89073 ULM, Olgastraße 137**, tel. 07 31 - 27 2 76, *Jože Bucik*, voditelj dr. Marko Dvorak**D-80538 MÜNCHEN, Liebigstr. 10**, tel. 089 - 22 19 41, faks 089 - 29 16 16 27, *Marjan Bečan***NIZOZEMSKA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, tel. in faks 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***ŠVEDSKA****S-411 38 GÖTEBORG, Parkgatan 14**, tel. + faks 031 - 11 54 21, *Zvone Podvinski***ŠVICA****CH-8052 ZÜRICH, Schaffhauser Str. 466**, Postfach 771, tel. 01 - 301 31 32, faks 01 - 303 07 88, *p. Robert Podgoršek*, Seebacherstr. 15, Postfach 521, CH-8052 Zürich, tel. 01 - 301 44 15**CH-4500 SOLOTHURN, Kapuzinerstr. 18**, tel. 065 - 22 71 33, *p. Damijan Frlan***KATOLIŠKO SREDIŠČE SLOVENCEV PO SVETU, 61001 Ljubljana, Poljanska 2**tel. + faks 061 - 13 32 075, voditelj: Janez Rihar, 61120 Ljubljana, Nove Fužine 23,
tel. 061 - 454 246, faks 061 - 446 135